

Alþýðusamband Íslands

Alþingi
Erindi nr. Þ 138/620
komudagur 9.12.2009

Alþingi
Nefndasvið
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 9. desember 2009
Tilvísun: 200912-0011

Efni: Umsögn ASÍ um mál nr. 239, mál nr. 256 og mál nr. 257.

Alþýðusamband Íslands hefur fengið til umsagnar eftirfarandi frumvörp; frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (virðisaukaskattur o.fl.), mál nr. 239, frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins, mál nr. 256 og frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, mál nr. 257.

Alþýðusamband Íslands stóð ásamt, BSRB, BHM, KÍ, SSF, SA, Sambandi íslenskra sveitarfélaga og ríkisstjórninni að gerð Stöðugleikasáttmála síðastliðð sumrar. Aðilar sáttmálans voru sammála um mikilvægi þess að ná jöfnuði í ríkisfjármálum sem allra fyrst. Slíkt yrði gert með aukinni tekjuöflun og samdrætti í útgjöldum.

Aðilar sáttmálans voru sammála um að hlutur tekjuöflunar í nauðsynlegum aðlögunaraðgerðum yrði ekki hærra hlutfall en 45% af heildaraðlöguninni yfir tímabilið 2009 til 2011. Það er mat Alþýðusambandsins að það reyni mjög á þetta hlutfall þegar á næsta ári.

Þegar unnið var að gerð Stöðugleikasáttmálans var gert ráð fyrir að aðlögunarþörf ríkisfjármála væri 3,9% af VLF á næsta ári. Við endurskoðun á sameiginlegri efnahagsáætlun AGS og stjórnvalda í haust var aðlögunarþörf opinberra fjármála metin 5,5%. Samkvæmt frumvarpi til fjárlaga fyrir árið 2010 er gert ráð fyrir 6,9% aðlögun ríkisfjármála. Nefnt hefur verið að með þeim breytingum sem nú er stefnt að á tekjuhlið ríkisfjármálanna muni aðlögunin nema um 6,1% af VLF. Aðlögunin stefnir því í að vera 0,6% stigum meiri af VLF en sameiginleg efnahagsáætlun stjórnvalda og AGS gerir ráð fyrir. Þessi munur jafngildir rúmum 8 milljörðum. Hluti skýringarinnar kann að liggja í því að annars vegar er verið að ræða um fjármál hins opinbera þ.e. ríkis og sveitarfélaga og hins vegar ríkisfjármál. Ekkert bendir þó til að afkoma sveitarfélaganna sé að versna það mikið að það kalli á svo aukna aðlögun hjá ríkinu. ASÍ telur mikilvægt að aðlögunarþörfin verði yfirfarin áður en skattafrumvörpin verða lögfest. Reynist svigrúm til að draga úr aðlögun ríkisfjármála fyrir árið 2010 verði það svigrúm notað til að draga úr áformuðum skattahækkunum á almenning.

Um frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (virðisaukaskattur o.fl.), mál nr. 239.

Í ljósi erfiðrar stöðu ríkissjóðs gerir Alþýðusamband Íslands ekki athugasemdir við frumvarpið.

Um frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins, mál nr. 256.

Alþýðusamband Íslands fagnar því að efla eigi jöfnunarhlutverk tekjuskattskerfisins með upptöku þrepaskatts. Ávinningurinn af þrepaskattskerfi er tvíþættur; annars vegar eykst tekjujöfnun og hins vegar lækka jaðarskattar á lægri tekjur. En jaðaráhrif skatta- og bótakerfanna eru mest á lægstu tekjurnar þar sem skerðingar barnabóta, vaxtabóta og bóta almannatrygginga hafa mest áhrif á þá tekjulægstu.

ASÍ telur mikilvægt að gerðar verði tvær efnislegar breytingar á framkomnum hugmyndum um þrepaskatt; að skattprósentan í lægsta skattþrepinu verði lækkuð um 1%-stig og að lögfest verði að tekjuviðmið skattþrepanna hækki í samræmi við neysluverðsvísitölu. Verði slík hækkun ekki lögfest er hætt við raunlækkun viðmiðunarfjárhæða. Gerist slíkt mun herra skattþrep leggist á sífellt lægri rauntekjur. Um slíkt kerfi mun aldrei ríkja sátt.

Alþýðusamband Íslands mótmælir harðlega þeim breytingum sem felast í 15. gr. og 24. gr. frumvarpsins og miða að því að fella brott verðtryggingu persónuafsláttar og sérstaka 3.000 kr hækkun persónuafsláttar sem búið var að lögfesta og átti að koma til framkvæmda tekjuárið 2011. Báðar þessar hækkanir er komnar til vegna yfirlýsinga ríkisstjórna í tengslum við kjarasamninga ASÍ þar sem markmiðið var að bæta stöðu þeirra tekjulægstu. Rétt er að rifja upp að ASÍ hafði lengi barist fyrir því að fá aftur inn ákvæði um verðtryggingu persónuafsláttar enda hafði rýmun persónuafsláttarins á árunum þar á undan bitnað hart á lágtekjufólki.

Benda má á að lágtekjufólk mun búa við þyngri skattbyrði af tekjuskatti á næsta ári, þrátt fyrir að tekið verið upp þrepaskattskerfi, en að óbreyttu skattkerfi. Slíkt er með öllu óásættanlegt.

Alþýðusamband Íslands leggst eindregið á móti því að sjómannaafsláttur verði feldur niður. Miðstjórn ASÍ hefur ályktað sérstaklega um afnám sjómannaafsláttarins eða eins og segir í ályktuninni: „*Miðstjórn ASÍ mótmælir boðuðum breytingum á skattlagningu tekna sjómanna og bendir á að við gerð stöðugleikasáttmálans í vor var því heitið að ekki yrði „gripið til lagasetninga eða annarra stjórnvaldsaðgerða sem hafa bein áhrif á innihald kjarasamninga eða kollvarpa með öðrum hætti þeim grunni sem kjarasamningar byggja á“ eins og þar segir.*“.

X Um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, mál nr. 257.

Í ljósi erfiðrar stöðu ríkissjóðs gerir Alþýðusamband Íslands ekki athugasemdir við frumvarpið.

F.h. Alþýðusambands Íslands

Ólafur Darri Andrason
Hagfræðingur ASÍ

9. 12.2009

Alþingi
Erindi nr. P 138/591
komudagur 9. 12. 2009

Efnahags- og skattanefnd Alþingis

Efnl: Umsögn um frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum, mál 239, um tekjuöflun ríkisins, mál 256 og um umhverfis- og auðlindaskatt, mál nr. 257.

Visað er til tölvupósts efnahags- og skattanefndar Alþingis dags. 5. desember sl. þar sem óskað er umsagnar ÁTVR um frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum, 239. mál, frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins, 256. mál og frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatt, 267 mál.

Frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (breyting ýmissa laga, hækkun gjalda) 239 mál.

ÁTVR gerir engar athugasemdir við frumvarpið.

ÁTVR vill hins vegar benda á að í athugasemdum við frumvarpið þar sem fjallað er um 7. grein segir: Áætluð áhrif á smásöluverð eru nokkuð mismunandi eftir tegundum, **mest á bjór en minnst á sterka drykki**. Samkvæmt útreikningum ÁTVR er **hækkunin mest á sterka drykki en minnst á bjór**.

Frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins (breyting ýmissa laga, auknar tekjur ríkissjóðs) 256. mál.

ÁTVR gerir engar athugasemdir við frumvarpið.

Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatt (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn) 257. mál.

ÁTVR gerir engar athugasemdir við frumvarpið.

Virðingarfyllt,
Sigrún Ósk Sigurðardóttir
aðstoðarforstjóri

• VÍNBUÐIN | ÁTVR

Nefndasvið Alþingis
Efnahags- og skattanefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. P 138/596
komudagur 9.12.2009

Reykjavík, 9. desember 2009

Efni: Umsögn BSRB um frumvörp til laga um ráðstafanir í skattamálum (virðisaukaskattur o.fl.) þskj. 273 - 239. mál, tekjuöflun ríkisins þskj. 292 - 256. mál, umhverfis- og auðlindaskatta, þskj. 293 - 257. mál.

1) Frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (virðisaukaskattur o.fl.) þskj. 273 - 239. mál

Í frumvarpinu er m.a. mælt fyrir um 10% hækkun á gjöldum á áfengi og tóbaki, 4% hækkun á bensíngjaldi, 3% hækkun olíugjalds og 10% hækkun bifreiðagjalds. Þá er lagt til að sykraðar vörur og drykkjarvörur beri 14% virðisaukaskatt í stað 7%. Vörurnar eru m.a. sykur, sætindi, kökur og kex.

BSRB varar við þeim áhrifum sem þessar breytingar munu óhjákvæmilega hafa á verðlag. Á 42. þingi BSRB ályktaði bandalagið um slæma skuldastöðu heimila í kjölfar efnahagshrunsins. Gengisþróun og þar af leiðandi verðbólga hefur leitt til hækkandi höfuðstóls lána á sama tíma og kaupmáttur launa hefur minnkað verulega. Margar fjölskyldur standa ráðþrota vegna fjárhagsvandráða. Þá taka þau úrræði sem stjórnvald hafa boðið upp á til að greiða úr skuldavanda heimilanna eingöngu til hluta þeirra.

Verði frumvarp þetta að lögum mun verðlag hækka ört og höfuðstóll og greiðslubyrði verðtryggðra lána mun hækka verulega. Sykur og sælgæti er nú þegar um 63% dýrara hér á landi en að meðaltali annars staðar í Evrópu. Ennfremur vekur BSRB athygli á því að á landsbyggðinni getur almennt launafólk ekki treyst á almenningssamgöngur og eru vegalengdir frá heimili til vinnustaða stundum lengri en á höfuðborgarsvæðinu. Þá hækka vörur í verði vegna aukins flutningskostnaðar. Hækkun á bensín- og olíugjaldi getur þar af leiðandi valdið ójöfnuði.

Verði efni frumvarpsins að lögum óbreytt mun það koma verulega við kaupmátt heimilanna og BSRB varar við því að ekki sé tekið mið af neyslumynstri almennra fjölskyldna.

2) Frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins þskj. 292 - 256. mál

Samkvæmt greinargerð með frumvarpinu er tilgangur lagabreytinganna að auka tekjur ríkissjóðs í samræmi við markmið áætlunar um að jöfnuði verði náð í ríkisfjármálum á næstu fjórum árum. Í frumvarpinu er m.a. mælt fyrir um þrepaskiptan tekjuskatt og afnám vísitölubindingu persónuafslatts.

BSRB hefur lýst yfir stuðningi við þrepaskiptan tekjuskatt enda er slíkt kerfi í anda stefnu bandalagsins um aukinn jöfnuð í samfélaginu. Með þrepaskiptu kerfi er stigið skref í uppbyggingu réttlátara skattkerfis þar sem dregið er úr skattbyrði tekjulægstu hópanna. Á hinn

bógin telur BSRB að draga hefði mátt úr skattbyrði lágtækjufólks með lækkun á tekjuskattsprósentu en skattbyrði þessa hóps hefur aukist einna mest á síðustu árum.

BSRB hefur alfarið lagst gegn því að vísitölubinding persónuafsláttar við neysluverð verði afnumin. Á síðustu misserum hefur dregið verulega úr kaupmætti almenns launafólks í kjölfar hækkunar vísitölu neysluverðs. Þá munu boðaðar skattahækkanir á neyslusköttum leiða til frekari hækkunar á vísitölu neysluverðs og auka skuldir og rekstrarkostnað heimila. Með afnámi vísitölubindingar persónuafsláttar er fallið frá tiltölulega nýsamþykktum lögum sem hefði komið tekjulægri hópum samfélagsins betur í því árferði sem nú ríkir heldur en boðuð hækkun persónuafsláttar um einungis 2.000 kr.

X 3) Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta þskj. 293 – 257. mál

BSRB fagnar framlagningu frumvarpsins og gerir engar athugasemdir við ákvæði þess.

Fyrir hönd BSRB,

Sonja Ýr Þorbergsdóttir lögfræðingur

Hafa ber í huga að rekstur hópferða- og áætlunarbíla er mun umhverfisvænni en rekstur einkabíla ef miðað er við fjölda farþega. Í athugasemdum þeim sem fylgja með frumvarpinu er tekið fram á skattur á dísilolíu sé hærri en skattur á bensín á þeim forsendum að losunkoltvísýrings sé meiri við bruna dísilolíu og er vísað til verðlags kolefnislosunar á uppboðsmarkaði ESB. Ekki verður fundið að bendingum hinnar ósýnilegu handar markaðarins af þessu tilefni en rökleiðslu þessa má nota til að réttlæta lægri álögur á fólksflutningabifreiðar og þeim mun lægra gjald, þeim mun fleiri farþegar sem bíllinn tekur, á þeim forsendum að kolefnislosun á hvern farþega er mun minni en við, til að mynda, rekstur einkabíls. En þar sem gert er ráð fyrir innheimtu þessa gjalds við tollafgreiðslu eru þessi sjónarmið líklega ekki viðeigandi í þessu tilliti, þó gild séu að öðru leyti.

I. KAFLI

1. gr.

Fyrir hönd Bíla og fólks viljum við koma á framfæri þeim sjónarmiðum að afskaplega erfitt er fyrir fyrirtæki í rekstri fólksflutningabifreiða að standa undir þeim álögum sem nú þegar eru á þau lögð. Hækkun á slíkum álögum gerir róðurinn vissulega þyngri. Góðar almenningssamgöngur eru mikilvægar vegna samfélagslegra áhrifa sem og til tekjuöflunar í kringum ferðaþjónustu. Mikilvægt er að stilla álögum á fyrirtæki í þessum rekstri í hóf, sér í lagi í ljósi þeirra erfiðu aðstæðna hvað varðar fjármögnun og rekstur bifreiða sem notaðar eru til almenningssamgangna á þjóðvegum landsins.

F.h. Bíla og fólks ehf.

Drengur Óla Þorsteinsson, kynningarfulltrúi

Óskar Stefánsson, framkvæmdastjóri

Alþingi
Efnahags- og skattanefnd
Vonarstræti 4
150 REYKJAVÍK

Alþingi
Erindi nr. P 138/710
komudagur 11.12.2009

Reykjavík, 11. desember 2009

Efni. Efni: Umsögn Bændasamtaka Íslands um frumvarp til Frumvarp um umhverfis- og auðlindaskatta (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn), 257. mál Tilv. 2009120007

Þessir fyrirhuguðu skattar myndu leggjast á rafmagn bensín og olíur sem eru stórir rekstrarliðir í landbúnaði og kæmu þar til viðbótar gríðarlegum aðfangahækkunum sem þegar hafa orðið. Þessir skattar myndu hækka flutningsgjöld og yrðu þannig sérstakur landsbyggðarskattur.

Því til viðbótar er hætta á að orkufyrirtækin munu stórhækka verð á raforku innan fárra missera vegna slæmrar skuldastöðu. Mikil hækkun á heitu vatni kæmu í kjölfarið a.m.k. hjá stóru hitaveitunum sem kæmi fyrirsjáanlega hart niður á garðyrkjubændum og skipti verulegu máli fyrir alla bændur. Þarna væri um að ræða enn aukinn orkukostnað á landsbyggðarfólk- og fyrirtæki til viðbótar þeim miklu hækkunum og auknu mismunum sem leiddi af uppskiptingu á framleiðslu og dreifingu á raforku. Við upptöku nýrra skatta þarf að leita leiða til að jafna þennan mismun aftur. Megnið af raforkunni er framleitt á landsbyggðinni og megnið af flutningskerfi raforku hefur verið lagt bótalítið um dreifbýlið. Mismunur í raforkukostnaði milli þéttbýlis og dreifbýlis er m.a. af þeirri ástæðu óþolandi.

Aðalatriðið er þó að þessi nýja skattlagning mun koma fram sem verðhækkun á innlendum matvörum, helstu neysluvörum heimilanna, og þannig skerða lífskjör alls almennings.

Eins og aðrar skattabreytingar sem leggjast á vöru og þjónustu munu þessir skattar hafa áhrif á verðbólgu og þar með verðtrygð lán.

Virðingarfyllst
f.h. Bændasamtaka Íslands

Eiríkur Blöndal, framkvæmdastjóri

www.fib.is

Félag íslenskra bifreiðaeigenda

ICELANDIC AUTOMOBILE ASSOCIATION

Alþingi

Erindi nr. P 138/711

komudagur 11.12.2009

Nefndasvið Alþingis

Austurstræti 8-10

150 Reykjavík

Reykjavík 10. desember 2009

Umsögn Félags íslenskra bifreiðaeigenda (FIB) um frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (virðisaukaskattur o.fl.), 239. mál og umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál.

Í I. kafla frumvarpsins um ráðstafanir í skattamálum er gert ráð fyrir hækkun á olíugjaldi úr 51,12 krónum á lítra af dísilolíu í 52,77 krónur á lítra. Þessi hækkun kemur til viðbótar við 10,12 krónu hækkun olíugjalds fyrr á liðnu ári. Samtals mun hækkun olíugjalds því verða 11,77 krónur á lítra eða 28,7% á einu ári verði frumvarpið að lögum. Til viðbótar er gert ráð fyrir nýjum skatti, kolefnisgjaldi, samkvæmt frumvarpi til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, sem á að vera 2,90 krónur á lítra af dísilolíu. Samtals er þá hækkun vegna olíugjalds og kolefnisgjalds 14,67 krónur á lítra eða 35,8%. Síðan hækkar olían enn frekar vegna fyrirhugaðrar hækkunar á virðisaukaskatti úr 24,5% í 25%. Miðað við forsendur verðmyndunar á dísilolíu núna í desember þ.e. sama álagning í krónum á lítra og sama heimsmarkaðsverð þá mun verðið til neytenda í janúar komandi hafa hækkað um 19 krónur eða 11,1% vegna viðbótar skatta á einu ári. Kostnaður vegna meðalnotkunar á dísilbíl hefur þá hækkað á einu ári um 38 þúsund krónur.

Í II. kafla frumvarpsins um ráðstafanir í skattamálum er ákvæði um hækkun vörugjalds á bensín úr 20,44 krónum á lítra í 22,94 krónur á lítra. Þessi hækkun kemur til viðbótar við 15,28 krónu hækkun bensíngjalda á liðnu ári. Hækkun bensíngjalda mun þá verða samtals 17,78 krónur á lítra eða 42,1% á einu ári verði frumvarpið að lögum. Að teknu tilliti til fyrirhugaðs kolefnisgjalds sem á að vera 2,60 krónur á lítra er hækkunin 20,38 krónur á lítra eða 48,3%. Miðað við forsendur verðmyndunar á bensíni núna í desember þá mun lítraverð til neytenda hafa hækkað um 26,10 krónur eða 15,5% vegna nýrra og hærri skatta á einu ári. Kostnaður vegna meðalnotkunar á bensínbíl á einu ári hefur þá hækkað um 52 þúsund krónur.

Samanburður við önnur lönd um hlutfall skatta af útsöluverði eldsneytis er ekki raunhæfur þar sem gengishrun íslensku krónunnar, fjarlægðarálag og álagning íslensku olíufélaganna skekkir

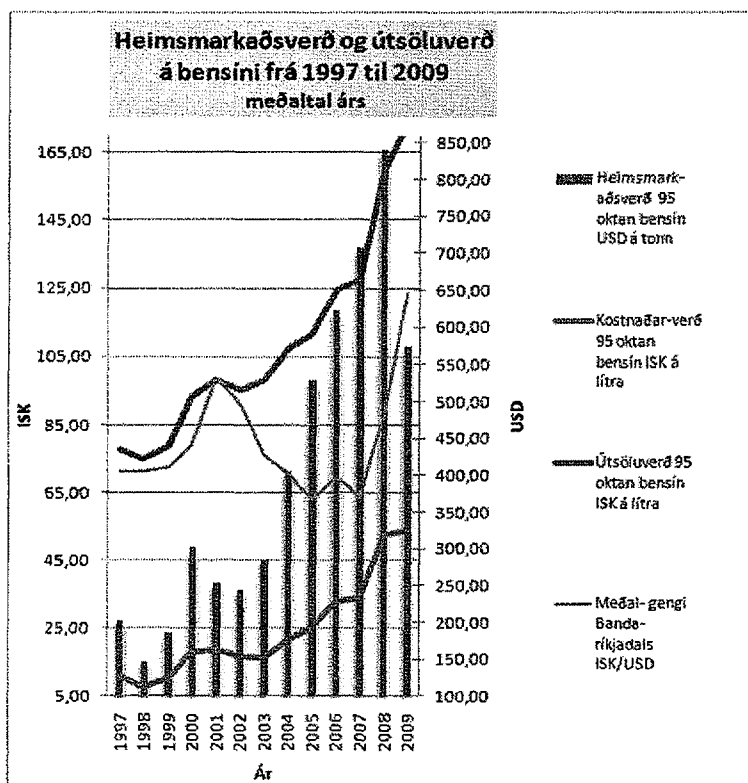
FEDERATION
INTERNATIONALE
DE L'AUTOMOBILE

myndina gagnvart samanburðarlöndunum. Íslendingur á lágmarkslaunum fær mun færri lítra af bensíni fyrir sína vinnu en samanburðarstéttir í löndum eins og Noregi og Hollandi þar sem bensín er dýrara en hér á landi.

Kolefnisgjald á fljótandi jarðefnaeldsneyti samkvæmt *frumvarpi til laga um umhverfis- og auðlindaskatta* virðist þrátt fyrir nafnið ekki hafa neitt með umhverfismál að gera. Markmiðið er eitt; að afla fjár fyrir skuldugan ríkissjóð. Það kann vel að vera að stjórnvöld telji að kolefnisforskeytið bæti ímynd þessarar skattheimtu og sætti fólkið í landinu frekar við hana. Staðreyndin er sú að þessi skattur kemur verst niður á þeim tekjulægri og þeim sem vegna búsetu eða vinnu þurfa að sækja þjónustu um langan veg. Bílaeldsneyti er stór liður í vísitölu neysluverðs þannig að hækkun bensínskatta hækkar vísitölubundin lán fólks og eykur verðbólgu.

FÍB gerir ekki athugasemdir við III. kafla *frumvarps um ráðstafanir í skattamálum*.

Fyrirhugaðar hækkanir á bifreiðagjaldi samanber IV. kafla *frumvarps um ráðstafanir í skattamálum* eru all miklar og koma til viðbótar hækkun fyrr á árinu. Bifreiðagjald af meðalbíl (1350 kg.) var fyrir ári síðan 22.012 krónur en verður 27.385 krónur verði frumvarpið að lögum sem er tæplega 4.800 króna hækkun eða 21,1%.

Reksturskostnaður meðal fólksbíls vegna hækkunar bensínskatta og bifreiðagjalds mun verða tæplega 60 þúsund krónum hærri yfir eitt ár samanborið við reksturinn fyrir ári síðan. Sami kostnaður vegna jeppa hækkar um meira en 75 þúsund krónur. Ofan á þessa hækkun bætist svo möguleg hækkun á heimsmarkaðsverði olíu og aukinn kostnaður vegna stórfellds hruns íslensku krónunnar á liðnu ári. Sem dæmi ef við reiknum með hæstu markaðsverðum í júlí 2008 og gengi USD um þessar mundir þá væri kostnaðarverð bensínlítra 110 krónur og dísilítra 140 krónur. Miðað við þessi kostnaðarverð þá færi útsöluverðið á bensíni í 255 krónur á lítra og dísilítrinn færi í 272 krónur. Í þessum tölum er ekki

gert ráð fyrir fyrirhugðum skattahækkunum um komandi áramót

Frá og með janúar 2010 þarf venjulegt íslenskt heimili að afla yfir 100 þúsund króna í launatekjur til þess eins að eiga fyrir auknum sköttum á bensínlítrann samanborið við sömu útgjöld fyrir ári síðan.

Markmið þessara skattahækkana er að auka tekjur ríkissjóðs. Það er ljóst að auknar álögur draga úr notkun almennings á ökutækjum og geta þannig haft öfug áhrif á tekjuforsendur. Hækkun á heimsmarkaði olíuvara gerir stöðuna ennþá alvarlegri hér á landi. Auknar álögur á bílgreinina auka á erfiðleika í þeim geira og hafa neikvæð áhrif á atvinnustig. Þessar hækkanir koma til viðbótar miklum hækkunum á öðrum rekstrarvörum bifreiða sem eru að mestu vegna gengishruns íslensku krónunnar. Verð á hjólbörðum og varahlutum bifreiða hefur hækkað um og yfir 50% í vísitölu neysluverðs frá bankahrununu haustið 2008.

Stjórn FÍB ítrekar enn og aftur andstöðu sína við þessar skattahugmyndir og bendir jafnframt á að þetta er að gerast á sama tíma og framlög til vegamála eru skorin stórlega niður. Þessi skattlagning mun hefta hreyfanleika fjölda fólks og rýra möguleika þess til að sækja vinnu og þjónustu. Hún mun hafa mjög óæskileg áhrif á fjárhag og tekjumöguleika fjölda fjölskyldna og eru stjórnvöld því eindregið hvött til að endurskoða þessar fyrirætlanir.

UMHVERFISMILDARI ÖKUTÆKI

Í athugasemdir við *frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta* (bls. 4) segir að um sé að ræða fyrsta lið í áætlun stjórnvalda um samræmingu í skattlagningu ökutækja og eldsneytis með það markmið að leiðarljósi að hvetja til notkunar vistvænna ökutækja, orkusparnaðar, minni losunar gróðurhúsalofttegunda og aukinnar notkunar á innlendum orkugjöfum. Í ljósi þessa ítrekar FÍB mikilvægi þess að til að ná markmiðum um notkun visthæfari ökutækja, orkusparnað og minni losun gróðurhúsalofttegunda þarf að draga úr skattlagningu á þessa notkun og skattleggja orkusóandi ökutæki nánast út af markaðnum. Eftirfarandi þætti þarf að fara yfir og vinna úr í samvinnu við neytendur og bílgreinina:

- Lítið samhengi er á milli vörugjalda og mengunar/eldsneytiseyðslu frá ökutækjum í núverandi vörugjaldskerfi. Eingöngu miðað við rúmsentimetra í vélarstærð óháð eyðslu og CO₂.
- Skortur á fjárhagslegum hvötum til að kaupa minna mengandi ökutæki sem brenna jarðefnaeldsneyti og virka við almennar aðstæður.
- Metan er ekki samkeppnishæft þar sem aðeins eru tvær dælustöðvar á landinu og framleiðsla takmörkuð.
- Rafbílar sem hafa verið á markaðnum fram að þessu nýtast ekki nema takmarkað miðað við hefðbundna bíla með sprengihreyfli.
- Öryggisbúnaður rafbíla verður að vera sambærilegur við búnað í öðrum bílum.
- Það er ekki lagður vegaskattur á rafmagnsnotkun til rafbíla en þeir nýta samgöngukerfið sem fjármagnað er með eldsneytis- og þungasköttum.
- Erfitt að rökstyðja afslátt af vörugjaldi tvinnbíls sem mengar meira á hvern ekinn km en margir bílar sem nota hefðbundið jarðefnaeldsneyti.

- Núverandi fyrirkomulag varðandi vörugjald af pallbílum sem notaðir eru sem fólksbílar er ekki hægt að réttlæta.
- Dísilolía til bifreiðanota er mjög dýr á Íslandi. Skatturinn á hvern lítra er hár og einnig er álagning olíufélaga mikil.
- Eldsneyti er þegar ofurskattað á íslenska markaðnum.

Það þarf að leggja fram raunhæfan samanburð sem byggir á sömu forsendum. Rafbílar þurfa vegi líkt og bílar með sprengihreyfli. Hvaðan á fjármagn til vegagerðar að koma ef rafbílar eiga að vera skattfrjálssir? Nýir rafbílar þurfa að uppfylla kröfur um öryggi og gæði. Þjónusta verður að standast samanburð við það sem almenningur er þegar vanur varðandi bílaanotkun sína.

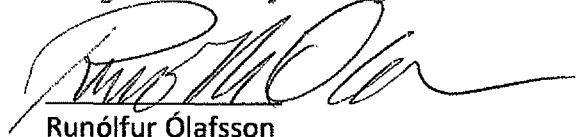
Æskilegt að er að mynda vinnuhóp allra aðila sem hafa hagsmuni af aukinni rafbílavæðingu. Möguleikarnir eru miklir og Ísland hefur sterka stöðu sem frumframleiðandi á umhverfisvænni raforku og með öflugt dreifikerfi á raforku um land allt. Næturhleðsla bíla er notkun sem krefst lítillar viðbótar við núverandi framleiðslu og framboð á raforku. Opinberir aðilar, neytendur og viðskiptalífið eiga að taka höndum saman til þess að tryggja örugga og farsæla þróun varðandi breytingu á orkugjöfum í samgöngum. Bílafloði landsmanna brennir um 360 m. lítrum af eldsneyti á ári. Þessu til viðbótar er allur sá bruni sem á sér stað á sjó og í lofti. Hægt er að við spara gjaldeyri, bæta vöruskiptajöfnuð við útlönd og draga úr mengun frá umferð. Ný störf verða til en önnur leggjast af. Ísland getur verið leiðandi á ýmsum sviðum þessarar uppbyggingar og tilraunavettvangur fyrir frambóun tækja og hleðslustöðva.

Systurfélög FÍB undir forystu FIA (Alþjóðasamtaka bifreiðafélaga) hafa unnið markvisst að því að auka vitund og þekkingu félagsmanna sinna á nýrri tækni. Upplýsingar til neytenda skipta miklu máli og því miður hafa aðilar markaðarins ekki miðlað þeim upplýsingum sem þeim ber. Aðildarsamtök FIA eru hvött til að styðja og hafa frumkvæði um leiðir til að breyta hegðun og neyslu neytenda. Mögulegir hvatar eru t.d. lægri skattar á ökutæki sem eyða litlu eldsneyti eða nota óhefðbundið eldsneyti. FÍB vinnur að þessum málum í anda laga félagsins þ.e. að tryggja hreyfanleika með hagsýni, umhverfisvitund og öryggi bifreiðaeigenda að leiðarljósi.

Fyrirhugaðar hækkanir á bifreiðagjaldi samanber IV. kafla *frumvarps um ráðstafanir í skattamálum* eru all miklar og koma til viðbótar hækkun fyrr á árinu. Bifreiðagjald (um 1350 kg.) af meðalbíl var fyrir ári síðan var 22.012 krónur en verður 27.385 krónur á nýju ári sem er tæplega 4.800 króna hækkun eða 21,1%.

Virðingarfyllst,

Félag íslenskra bifreiðaeigenda

Runólfur Ólafsson

Félags löggiltra endurskoðenda

Alþingi
Erindi nr. P /38/637
komudagur 10.12.2009

Reykjavík 9. desember 2009
Tilvísun FLE 43-2009

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

b/t Kristjönu Benediktsdóttur

Málefni: Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257 mál.

Með tölvupósti dags. 5. desember s.l. óskaði Efnahags- og skattanefnd Alþingis eftir umsögn Félags löggiltra endurskoðenda (FLE) um ofangreint málefni.

Samkvæmt samþykktum félagsins sendi stjórnin ofangreint erindi til álitsnefndar FLE sem tók málið til umfjöllunar.

Álitsnefndin telur málið vera þess eðlis að félagið tekur ekki afstöðu til þess.

Virðingarfyllt,
f.h. Félags löggiltra endurskoðenda

Sigurður B. Arnþórsson
Framkvæmdastjóri FLE

Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8-10

150 Reykjavík

Efnahags og skattanefnd

Alþingi
Erindi nr. P 138/550
komudagur 9.12.2009

Reykjavík 9. desember 2009

Varðar: Umsögn Félags viðurkenndra bókara um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta –
257. mál

Félag viðurkenndra bókara gerir ekki athugasemd við ofangreindar breytingar á frumvarpi til laga um
umhverfis- og auðlindaskatta – 257. mál

Viðfangarfullt

f.h. Félags viðurkenndra bókara

Guðveig J. Hilmarsd.

Guðveig Jóna Hilmarsdóttir

FJÁRMÁLAÆFTIRLITIÐ
THE FINANCIAL SUPERVISORY AUTHORITY, ICELAND

Alþingi
b.t. Nefndasviðs
v/ Austurvöll
150 REYKJAVÍK

Alþingi
Erindi nr. P/138/6/6
komudagur 9. 12. 2009

9. desember 2009
Tilvísun: 2009120013

Umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál

Fjármálaeftirlitið vísar til tölvupóstar Nefndasviðs Alþingis þann 5. desember sl. þar sem óskað er eftir umsögn frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál.

Fjármálaeftirlitið hefur yfirfarið efni frumvarpsins og hefur ekki athugasemdir vegna þess.

Virðingarfyllst,

FJÁRMÁLAÆFTIRLITIÐ

Guðmundur Jónsson

Helga Rut Eysteinsdóttir

Alþingi
Erindi nr. P 138/827
komudagur 18.12.2009

Elkem Ísland ehf
Grundartanga
301 Akranes

FJÁRMÁLARÁÐUNEYTIÐ

Ministry of Finance

Arnarhvoli 150 Reykjavík Iceland
tel.: + (354) 545 9200 fax: + (354) 545 9200
e-mail: postur@fjr.stjr.is
www.government.is

Reykjavík December 7, 2009
Reference: FJR09120021/500

It is the understanding of the Ministry of Finance that the Act No 18/1977 on Elkem is a special act in connection with a general act on taxation of electricity. Therefore the special provision in the Act No 18/1977 on exemption from electricity taxes is not as such affected by a general adoption of electricity tax in Iceland. This is in accordance with the Lex Specialis rule of law. The Ministry of Finance will positively consider any necessary steps to clarify this in the general act on electricity tax and/or in its preparatory works.

However, it should be noted that all special exemptions from taxes might, in general, be considered as being state aid measures in accordance with Article 61 of the EEA Agreement. The Act No 18/1977 has not been notified to the EFTA Surveillance Authority, since the Act precedes the EEA Agreement.

On behalf of the Minister

Haraldur Steinhólmsson

Ögmundur Hrafn Magnússon

14.12.2009

Fjármálaráðuneytið

3. Mál nr. 257 (umhverfis- og auðlindaskattur)

3.1 Tillaga í umsögn Orkuveitunnar um að Landsnet annist innheimtu.

Svar: Ráðuneytið hefur tekið umrædda tillögu Orkustofnunar til skoðunar og telur að hún sé ekki til bóta. Með tillögunni er í raun verið að leggja til að nýr innheimtuaðili bætist við það kerfi sem frumvarpið mælir fyrir um. Smásöluaðilar á raforku myndu þurfa að innheimta skattinn af sínum notendum, skila því til Landsnets sem myndi skila skattinum til innheimtumanns ríkissjóðs. Auk þessa er hætt á að slík framkvæmd geri það af verkum að skattlagning nái ekki til þeirra notenda sem gert hafa langtímasamninga um kaup á orku sbr. álframleiðslufyrirtæki, heldur lendi á þeim sem selja orkuna. Samkvæmt tillögum frumvarpsins skila smásöluaðilar gjaldinu milliliðalaust til innheimtumanns.

3.2 Sjónarmið í umsögn Orkuveitunnar, þ.e. að þeir sem búa við erfiðar aðstæður muni borga mest

Svar: Ljóst er að skattlagning á heitt vatn m.v. hverja orkueiningu er mjög miklum erfiðleikum háð. Vatn er mismunandi heitt eftir hitaveitum og gjaldskrár útfærðar með mjög mismunandi hætti bæði út frá hita og erfiðleikum við dreifingu vatnsins. Til þess að gæta samræmis í grundvelli skattlagningarinnar var ákveðið að fara þá leið að leggja skattinn á söluna óháð þáttum eins og hita vatnsins eða notkun í lítrum. Þetta leiðir til þess að skatturinn leggst misjafnt á viðskiptavinum einstakra orkufyrirtækja. T.d. myndi viðskiptavinur hjá Orkuveitu Reykjavíkur í Reykjavík þurfa að greiða 1174 kr. í skatt af heitu vatni á ári m.v. 700 m³ notkun. Sami viðskiptavinur, væri hann í viðskiptum við Norðurorku á Akureyri, sem er ein af dýrari stærri hitaveitum landsins og nýtur ekki niðurgreiðslna, þyrfti að greiða 1681 kr. í skatt á ári. Munurinn er því 507 kr. á ári eða 42 kr. á mánuði. Ráðuneytið telur að þar sem um svo lágar upphæðir sé um að ræða fyrir hvern og einn notanda sé ekki réttlætanlegt að fara út í kostnaðarsamar aðgerðir til þess að jafna greiðslur hvers og eins notanda.

3.3 Samkomulag við stóriðju um fyrirframgreiðslu á skatti.

Svar: Í framangreindu frumvarpi er ekkert fjallað um samkomulag við stóriðju um fyrirframgreiðslu á skatti og er í því sambandi vísað til frumvarps iðnaðarráðherra á þingskjali 370, 318. mál, um breyting á heimildarlögum um stóriðju vegna skattgreiðslna 2010, 2011 og 2012 o.fl.

3.4 Athugasemd í niðurlagi umsagnar Samband íslenskra sveitarfélaga um endurgreiðslur til garðyrkjubænda og íbúða á köldum svæðum.

Svar: Miðað við 12 aura skatt er reiknað með að raforkureikningar garðyrkjubænda hækki um 8,4 milljónir og raforkureikningar húsnaðis á köldum svæðum um 30,7 milljónir við gildistöku frumvarpsins. Hægt er að sundurliða hækkun á raforkureikningum húsnaðis á köldum svæðum í tvennt, annars vegar 21,1 milljón vegna almennrar heimilisnotkunar og 9,6 milljónir vegna rafhitunar íbúðarhúsnaðis í landbúnaði. Það er ætlun stjórnvalda að koma þessum greiðslum aftur til baka til þessara aðila í gegnum þau endurgreiðslukerfi sem þegar eru til staðar. Árleg orkunotkun garðyrkjubænda liggur fyrir og því einfalt að koma skattfjárhæðinni til baka til þeirra í gegnum aðlögunarsamninga þeirra við landbúnaðarráðuneytið. Hvað varðar húsnaði á köldum

svæði er hægt að koma raforkuskatti til þeirra með lögum nr. 78/2002, um niðurgreiðslu húshitunarkostnaðar.

3.5 Tilgreind ummæli í umsögn Samtaka verslunar og þjónustu: „Það er lágmark þegar íslensk stjórnvöld segjast byggja hugmyndir sínar á því sem er að gerast í Evrópu að þau segi satt og rétt frá því hvernig það er gert...“.

Svar: Í tilvitnaðri setningu frumvarpsins er segir: „Slíkan skatt má finna í flestum ríkjum Evrópu“ og í umsögn Samtaka verslunar og þjónustu er þetta orðalag gagnrýnt. Eftir að hafa farið aftur yfir forsendur málsins tekur ráðuneytið undir með Samtökum verslunar og þjónustu að því leyti að í tilvitnuðu orðalagi er fullsterkt tekið til orða og þykir ráðuneytinu það miður. Hið rétta er að mörg ríki innan Evrópu hafa lagt á eða munu leggja kolefnisgjald á fljótandi jarðefnaeldsneyti á árinu 2010 og þar með talin þau lönd sem við berum okkur einna helst við, s.s. Norðurlöndin.

3.6 Atriði í umsögn ríkisskattstjóra, um erfiðleika með tölvukerfi og tillögu um kerfi tekjubókhalds ríkisins.

Svar: Ráðuneytið telur vert að skoða þá ábendingu RSK nánar að umsýsla og skráarhald tengt þessum umhverfis- og auðlindasköttum eigi betur heima hjá fjársýslu ríkisins (tekjubókhaldskerfi þeirrar stofnunar). Verður málið rætt við forsvarsmenn beggja stofnana.

3.7 2. og 3. liður úrbótatillagna sem fram koma í umsögn Samorku.

Svar: Í úrbótatillögum Samorku er lagt til að orðið „sannanlega“ verði tekið út úr setningunni „sannanlega töpuðum útistandandi kröfum“. Ráðuneytið mótmælir þessari tillögu. Ákvörðun um það hvort að krafa sé sannanlega töpuð í skattalegu tilliti getur aldrei orðið einhliða ákvörðun þess sem hefur forræði á innheimtu kröfunnar. Árangurslausar innheimtuaðferðir verða að hafa farið fram áður en hægt er að mótreikna skatt af töpuðum kröfum. Af hálfu skattyfirvalda er þá gerð krafa um að í versta falli sé um að ræða gjaldþrot eða að aðrar innheimtuaðferðir hafi verið reyndar sem sannanlega sýna fram á að viðkomandi muni ekki greiða kröfuna. Í þessu sambandi má vísa til sambærilegra ákvæða í lögum um tekjuskatt og lögum um virðisaukaskatt. Í þriðja lið úrbótatillagna Samorku er bent á að það geti verið erfiðleikum bundið að mæla nákvæmlega hvort rafmagn er notað til framleiðslu á heitu vatni, sem er undanþegið gjaldskyldu, eða hvort rafmagn er notað til skrifstofustarfssemi veitufyrirtækis. Frumvarpið heimilar að greiðsla skattsins fari eftir áætlaðri notkun og mælir ráðuneytið því með að notkun rafmagns á skrifstofu veitufyrirtækis sé áætluð eða að slík notkun sé hreinlega mæld fremur en að veitufyrirtæki verði undanþegin skattskyldu.

3.8 Sjónarmið sem fram kemur m.a. í umsögn Olís um endurkröfur vegna „sannanlega tapaðra krafna“.

Svar: Ráðuneytið mótmælir tillögu Olís um að heimilt verði að endurkrefja ríkissjóð um kolefnisgjald vegna sannanlegra tapaðra krafna. Hér er um að ræða gjald sem lagt er á vöru við innflutning líkt og gengur og gerist í tolli óháð því hvort að sá sem kaupir vöruna af innflytjanda greiði fyrir hana. Allt eins væri hægt að veita sömu heimild vegna álagningar tolls við innflutning. Varðandi tilvísun Olís til 2. mgr. 9. gr. laga um olíugjald þá bendir ráðuneytið á að olíugjald er lagt á við sölu en ekki við innflutning og er því ekki um sambærileg atriði að ræða.

3.9 Athugasemd í umsögn KPMG sem varðar 3. gr., nánar tiltekið verksvið tollstjóra til álagningar gjaldsins á innlenda framleiðslu.

Svar: Í umsögn KPMG segir að það samrýmist ekki meginuppbyggingu íslensks skattkerfis að fela tollstjóra álagningu kolefnisgjalds á innlenda framleiðslu. Í þessu sambandi vill ráðuneytið benda á þrjú atriði til stuðnings tillögu frumvarpsins. Í fyrsta lagi verður ekki séð að framleiðsla á innlendu fljótandi eldsneyti eða aðvinnsla þess muni koma til á næstunni og því mun tæpast reyna á ákvæðið er varðar innlenda framleiðslu. Í öðru lagi er þegar til staðar fyrirmynd að þessu fyrirkomulagi, en það er álagning og innheimta bensíngjalds sem er alfarið á hendi tollstjóra og hefur gefist mjög vel. Í þriðja lagi og það sem skiptir kannski mestu er að ráðuneytið taldi ráðlegt að auka ekki frekar á álag skattýfirvalda varðandi álagningu og eftirlit tengt upptöku nýrra skatta.

Alþingi
Erindi nr. þ 138/553
komudagur 9.12.2009

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík
nefndasvid@althingi.is

Hagsmunasamtök
Heimilanna

Reykjavík, 7. desember 2009

Umsögn Hagsmunasamtaka heimilanna (HH)

**Frumvarp til laga, þingskjal 293 - 257. mál
um umhverfis- og auðlindaskatt**

Hagsmunasamtök heimilanna vilja byrja á að þakka sýnt traust til að veita efnahags- og skattanefnd umsögn um frumvarpið. Samtökin sjá í raun ekki mikinn tilgang með umsögninni, þar sem reynsla samtakanna er að lítið hefur verið hlustað á varnarorð samtakanna undanfarna tæpa 11 mánuði. Er það þrátt fyrir að flest það hefur komið fram, sem samtökin hafa varað við. Hagsmunasamtök heimilanna skoða í sinni umsögn eingöngu þann þátt sem snýr að heimilum landsins.

Það er mat Hagsmunasamtaka heimilanna að nærri helmingur heimila beri ekki auknar álögur vegna verulegrar kaupmáttarskerðingar og gríðarlegra hækkana á höfuðstól skulda. HH hefur fullan skilning á aukinni tekjuöflunarþörf ríkisins í þessari stöðu, en það er algert forgangsverkefni að rjúfa bein tengsl skatta- og verðlagsbreytinga við þróun höfuðstólshækkunar lána heimilanna vegna áhrifa á verðbætur.

Miðað við hlutfallsútreikninga sem fylgja í athugasemd með frumvarpinu, þ.e. að kolefnisgjaldið valdi 0,07% hækkun vísitölu neysluverðs og auðlindaskatturinn 0,04% hækkun, þá er heimilunum sendur viðbótarreikningur upp á kr. 1.540 milljónir. Ofan á þessar kr. 1.540 milljónir eiga síðan eftir að bætast framtíðarverðbætur og vextir. Aðgerðin veldur því jafnframt að inn í hagkerfið bætast fleiri krónur, einmitt þegar mest ríður á draga úr peningamagni.

Til að stuðla gegn þessu hafa Hagsmunasamtök heimilanna lagt til 4% þak á árlega hækkun verðbóta frá 1.jan.2008. Slík aðgerð myndi sporna gegn óhóflegum verðbótaáhrifum á skuldsett heimili af aðgerðum eins og lagt er til í þingskjali 293 og mildað áhrif kaupmáttarskerðingar vegna þessara hækkana.

Virðingarfyllt,

f.h. Hagsmunasamtaka heimilanna / www.heimilin.is

Marinó G. Njálsson, ritari

Friðrik Ó. Friðriksson, formaður

Alþingi
Erindi nr. þ 138/691
komudagur 11.12.2009

Alþingi
Nefndarsvið
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

Reykjavík, 09.12.2009

200912407

60.12

EJ

Efni: Umsagnir um lagafrumvörp.

Frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (breyting ýmissa laga, hækkun gjalda), 239. mál.

Íbúðalánasjóður tekur ekki afstöðu til frumvarpsins og gerir ekki athugasemdir.

Frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins (breyting ýmissa laga, auknar tekjur ríkissjóðs), 256. mál.

Íbúðalánasjóður tekur ekki afstöðu til frumvarpsins og gerir ekki athugasemdir.

Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn), 257. mál.

Íbúðalánasjóður tekur ekki afstöðu til frumvarpsins og gerir ekki athugasemdir.

Virðingarfyllt,

Einar Jónsson hdl.

Alþingi
Erindi nr. P 138/554
komudagur 9. 12. 2009

Jafnréttisstofa

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Akureyri 9. desember 2009.

Efni: umsagnir um 239. mál, þskj. 274, 138. lp., frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (virðisaukaskattur ofl.), 256. mál, þskj. 292, 138. lp., frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins og 257. mál, þskj. 293, lp., frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatt.

Með tölvubréfi dags. 5. desember 2009, óskaði efnahags- og skattanefnd eftir umsögn Jafnréttisstofu um mál nr. 239., þskj., 274, 256. mál, þskj. 292 og 257. mál, þskj. 293.

Umrædd frumvörp eru nokkuð viðamikil. Fresturinn sem gefinn var til að veita umsagnir um frumvörpin var svo stuttur að ekki voru tök á því á Jafnréttisstofu að fara ítarlega yfir ofangreind þrjú frumvörp.

Um þau öll er það þó að segja að Jafnréttisstofa telur nauðsynlegt að löggjafarvaldið fari vel yfir það hvort aukin skattlagning og auknar álögur í formi ýmissa gjalda komi niður á konum og körlum með sama hætti.

Jafnréttisstofa lýsir einnig áhyggjum varðandi fyrirhugaðar breytingar á lögum um aukatekjur ríkissjóðs nr. 88/1991, mál 239, þskj. 273, en þar eru lagðar til hækkunar á ýmsum gjöldum sem leggjast á við innheimtu- og fullnustuaðgerðir. Þau gjöld lenda því á hópi fólks sem er illa statt fjárhagslega og leggja þyngir byrðar á þann hóp sem ekki hefur bolmagn til að standa undir slíkum hækkunum.

Virðingarfyllst

f.h. Jafnréttisstofu

Ingibjörg Elíasdóttir lögfræðingur

KPMG hf.
Borgartúni 27
105 Reykjavík

Sími 545 6000
Fax 545 6001
Veffang www.kpmg.is

Alþingi

Erindi nr. P 138/556
komudagur 9. 12. 2009

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík 9. desember 2009.

Umsögn um 257. mál, frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta.

Með tölvupósti þann 7. desember 2009 sendi háttvirt efnahags- og skattanefnd Alþingis KPMG hf. til umsagnar frumvarp á þingskjali nr. 293, borið upp af fjármálaráðherra.

Frumvarpið hefur annars vegar að geyma tillögur um svonefnt kolefnisgjald og hins vegar um skatt af raforku og heitu vatni. Tillögurnar eru fremur af pólitískum toga en skattæknilegum og gefa sem slíkar ekki tilefni til mikilla athugasemda af hálfu KPMG hf. Ákvæði 3. gr. gefur þó tilefni til athugasemda.

Um 3. gr.

I. kafli frumvarpsins fjallar um kolefnisgjald á fljótandi jarðefnaeldsneyti. Lagt er til að gjaldskyldir verði annars vegar innflytjendur gjaldskylds eldsneytis og hins vegar innlendir framleiðendur. Í 3. gr. er lagt til að Tollstjóri annist álagningu og innheimtu gjaldsins og hafi eftirlit með því.

Eðlilegt er að Tollstjóra verði falin álagning gjaldsins við innflutning eins og lagt er til. Það samræmist hins vegar ekki megin uppbyggingu íslensks skattkerfis að fela Tollstjóra álagningu gjaldsins á innlenda framleiðendur. Hér er um að ræða verkefni sem eðlilegra væri að fela skattyfirvöldum og þá ríkisskattstjóra svo mið sé tekið af tillögum á þingskjali nr. 251. Benda má á þá hliðstæðu að Tollstjóri fer með ákvörðun vörugjalds við innflutning, en skattyfirvöld annast ákvörðun vörugjalds af innlendri framleiðslu og hafa eftirlit með því gjaldi. Þá má benda á að með lögum nr. 37/2000 var álagning bifreiðagjalds flutt úr höndum innheimtumanna í hendur skattyfirvalda með þeim rökum að réttaröryggi greiðenda væri mun betur borgið ef einn aðili annaðist álagningu skatts og annar innheimtuna. Auk þess sem skattyfirvöld væru betur í stakk búin en innheimtumenn til að annast álagningu skatta, enda byggju þau yfir meiri sérþekkingu á því sviði. Var sérstaklega vísað til allrar málsmeðferðar. Verður ekki betur séð en þau rök eigi jafnt við um álagningu umrædds kolefnisgjalds á innlenda framleiðslu.

Virðingarfyllt,

KPMG hf.

KPMG hf. er íslenski aðiliinn að KPMG International,
svissnesku samvinnufélagi.

Reykjavík
Akureyri
Dalvík
Egilsstaðir

Sauðárkrúkur
Selfoss
Fjarðabyggð

Alþingi
Efnahags- og skattanefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 9. desember 2009
Mál nr. 0912002

Efni: Umsögn, frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál.

Efnahags- og viðskiptanefnd Alþingis hefur óskað eftir umsögn samtakanna um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta. Með frumvarpi þessu er verið að taka upp kolefnisgjald á fljótandi jarðefnaeldsneyti.

Aðaláhrif þessarar skattlagningar er að skekkja samkeppnisstöðu sjávarútvegs og annarra útflutningsatvinnugreina. Olíukostnaður er einn stærsti útgjaldaliður útgerðarinnar og hefur hann hækkað mikið á síðastliðin ár. Olíuverð á heimsmarkaði hefur hækkað verulega á undanförmum árum og var í sögulegu hámarki á árinu 2008. Olíuverð hefur lækkað aðeins síðan, en verð á olíu er enn mjög hátt. Hlutfall olíukostnaðar af tekjum hefur verið á bilinu 8-10%, en eftir árið 2004 hefur hlutfallið hækkað og er áætlað að hlutfall olíukostnaðar af tekjum útgerðarinnar hafi verið 17% vegna ársins 2008 og verði nálægt 14% í ár, sbr. meðfylgjandi myndir um þróun olíuverðs og hlutfall útgerðarkostnaðar.

Þessi skattheimta kemur til viðbótar við aðrar skattahækkanir sem að stjórnvöld hafa ákveðið, eins og hækkun veiðigjalds, hækkun tryggingargjalds sem leggst þungt á útgerðina vegna háa launahlutfalls, auk annarra skattabreytinga og hækkunar opinberra gjalda sem eru mjög íþyngjandi.

Samkvæmt frumvarpinu er meðal annars vísað til þess að sérstakt kolefnisgjald sé lagt á í flestum ríkjum Evrópu, þ.mt. í Noregi. Rétt er að upplýsa um að í Noregi eru nokkrar atvinnugreinar undanþegnar kolefnisgjaldinu, eins og fiskiskipaflotinn, auk samgöngur flugvéla- og kaupskipa á milli landa, sbr. Rundskriv nr. 13/2008 S, um: "Avgiftsfritak og reduserte satser for enkelte bruksområder."

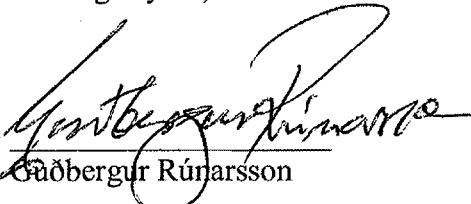
Í frumvarpinu eru engir hvatar til að taka aukið tillit til umhverfissjónarmiða, eins og gert er í nágrannaríkjum okkar. Þess í stað er um að ræða hreina skattviðbót, án beinna tengsla við umhverfissjónarmið.

Flutningar er okkar helsti umfram kostnaður umfram það sem okkar helstu samkeppnisaðilar bera. Þannig er flutningskostnaður Norðmanna 30 til 50 kr pr. kíló með flutningabíl frá Noregi til Parísar en hjá okkur er flutningskostnaðurliðurinn, frakt í skipi 30-50 kr/kg en 230 til 250 kr/kg með flugi. Þá vantar aðra flutningsliði innanlands. Stjórnvöld á Íslandi verða að hafa það í huga að íslensk fyrirtæki í útflutningi geta ekki tekið meira á sig en samkeppnisaðilarnir í öðrum löndum.

Þá kemur á óvart að kolefnisgjaldið sé ótímabundin skattheimta, þegar að skattur á raforku og heitt vatn fellur niður í árslok 2012.

Skorað er á stjórnvöld að falla frá þessari álagningu.

Virðingarfyllst,

Guðbergur Rúnarsson

Samtök fiskvinnslustöðva

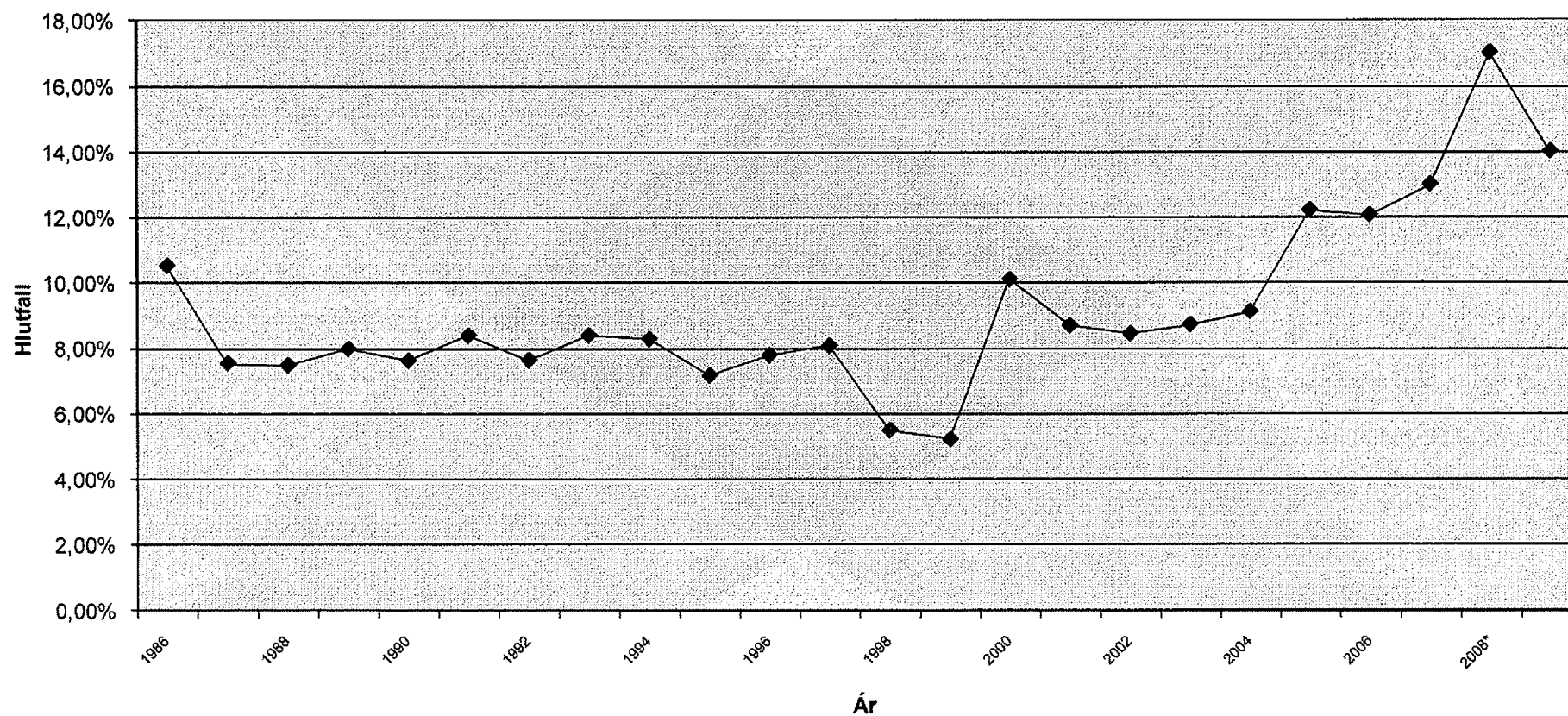

Friðrik Friðriksson, hdl.

Landssamband íslenskra útvegsmanna

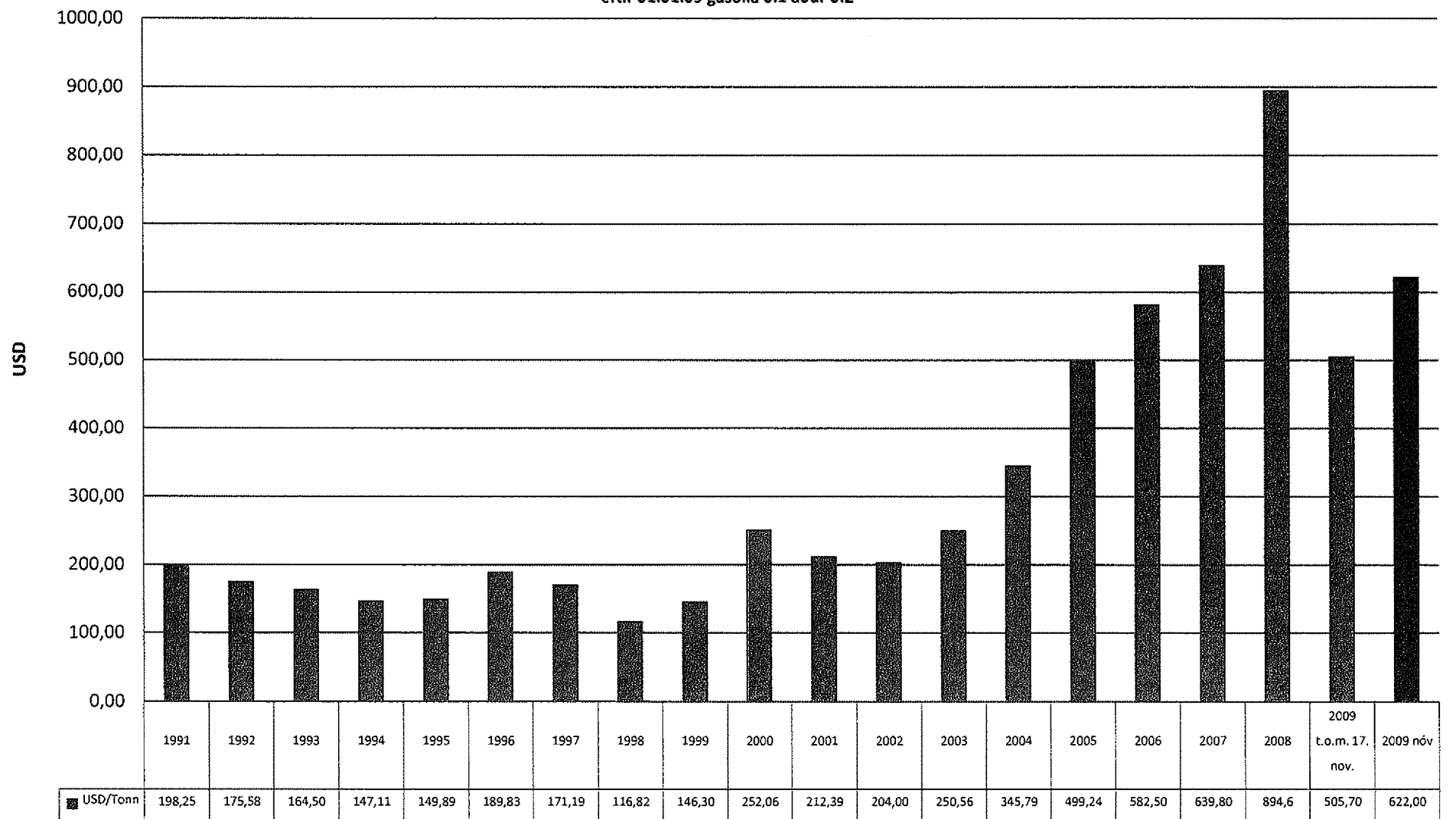
Hlutfall olíukostnaðar af tekjum útgerðar frá 1986 til 2009

Heimild: Þjóðhagsstofnun og Hagstofa Íslands. *2008 og 2009 áætlun LÍÚ

Meðalverð á gasolíu USD/Tonn

eftir 01.01.09 gasolía 0.1 áður 0.2

CO2-avgift

CO2-avgiften som ble innført i 1991 er Norges hovedvirkemiddel i klimapolitikken. Siden 1991 er det gjort flere endringer i avgiftsgrunnlaget. Avgiften omfatter omlag 68 prosent av de totale utslippene av karbondioksid (CO2), eller 52 prosent av de samlede klimagassutslippene. Tabellen nedenfor viser omfang og nivå på dagens CO2-avgift.

CO2-avgifter på fossile brensler per 1. januar 2008

Produkt og sektorer	Avgift per produktenhet	Avgift per tonn CO2
Bensin	0,82 kr/l	354
Mineralolje lett / tung (inkluderer autodiesel)	0,55 kr/l	177-207
Mineralolje til innenriks luftfart	0,65 kr/l	263
Olje- og gass på kontinentalsokkelen		
- olje eller kondensat	0,45 kr/l	169/260
- naturgass	0,45 kr/Sm ³	192
Sektorer med redusert avgift (Treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien) Lett/tung fyringsolje, autodiesel mv.	0,28 kr/l	89-105
Sektorer med fritak		
- Utenriks sjøfart	0	0
- Fiske, kyst og hav	0	0
- Utenriks luftfart	0	0
- Verneverdige fartøy, museumsjernbaner m.m	0	0
Anvendelser utenfor avgiftssystemet		
- Bruk av kull og koks	0	0
- Gass brukt på fastlandet	0	0

Kilde: Finansdepartementet/Tollvesenet

Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av:

a) biodiesel i mineraloljen

b) bioetanol i bensinen

I 2008 skal det betales CO2-avgift for innenriks luftfart, men ikke grunnavgift. Olje og gass-sektoren har fått redusert CO2-avgift, fordi den er blitt inkludert i kvotesystemet.

I klimaforliket i Stortinget ble partene enige om å øke avgiften på autodiesel og bensin med henholdsvis 10 og 5 øre pr. liter med virkning fra 2009. I revidert nasjonalbudsjett har Regjeringen foreslått å forskuttede klimaforliket, ved å gjennomføre denne avgiftsøkningen med virkning fra 1. juli 2008.

CO2-avgiften og kvoteplikt ses i sammenheng

Det er innført en ny refusjonsordning for CO2-avgift på mineralske produkter som gir kvotepliktig utslipp. Frem til og med 31. desember 2007 ble utslipp av klimagasser som stammet fra mineralolje som det var betalt CO2-avgift for, holdt utenfor kvotesystemet etter lov av 17. desember 2004 nr. 99 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven). Mineralske produkter som det er betalt CO2-avgift av skal fra 1. januar 2008 tas med i kvoteregnskapet, men CO2-avgiften skal refunderes fullt ut når det mineralske produktet er levert til bruk i sildemel- og fiskemelindustrien og det gir kvotepliktige utslipp.

Det er også vedtatt å la refusjonsordningen for CO2-avgiften omfatte levering av mineralske produkter til bruk i all kvotepliktig landbasert industri, men dette er ennå ikke trådt i kraft.

[Les mer om kvotesystemet](#)

[Del på Facebook](#)

[Tips en venn om denne siden](#) **Publisert av Statens forurensningstilsyn**
Dato 10.07.2008

Bensinforbruk:	Tilskudd kr:
Under 100 liter	0 kr
100-299 liter	1 080 kr
300-599 liter	2 050 kr
600-899 liter	3 167 kr
900-1 199 liter	4 185 kr
1 200-1 499 liter	5 195 kr
1 500 liter og over	6 201 kr

Tilskudd gis årlig. Utbetalingen skjer etterskuddsvis.

0 Endret ved forskrifter 13 des 2002 nr. 1639 (i kraft 1 jan 2003), 12 des 2003 nr. 1533 (i kraft 1 jan 2004), 10 des 2004 nr. 1599 (i kraft 1 jan 2005), 13 des 2005 nr. 1455 (i kraft 1 jan 2006), 15 des 2006 nr. 1442 (i kraft 1 jan 2007), 10 des 2007 nr. 1396 (i kraft 1 jan 2008).

§ 3-9-5. Avgiftsfritak for bensin gjenvunnet i VRU-anlegg

(1) Registrerte virksomheter kan føre bensin uten avgift i avgiftsoppgaven dersom bensinen er gjenvunnet i VRU-anlegg.

(2) Ikke registrerte virksomheter kan søke tollregionen om refusjon månedlig. Antall liter gjenvunnet bensin skal framgå av søknaden.

0 Tilføyd ved forskrift 15 des 2006 nr. 1442 (i kraft 1 jan 2007).

(kap. 3-10 – kap. 3-19)

Kapittel 4. Avgiftsfritak og reduserte satser for enkelte bruksområder

(kap. 4-1 – kap. 4-3)

Kap. 4-4. Skip i utenriks fart, fartøy som driver fiske og fangst i fjerne farvann og innretninger på kontinentalsokkelen mv.

(§ 4-4-1 – § 4-4-2)

§ 4-4-3. Innretninger på kontinentalsokkelen mv. - saklig virkeområde

(1) Registrerte virksomheter kan levere avgiftsbelagte produkter til innretninger på kontinentalsokkelen og spesialskip til oppdrag på kontinentalsokkelen uten grunnavgift på fyringsolje mv., avgift på smøreolje og avgift på bensin.

(2) For avgiftsbelagte produkter levert fra ikke registrerte virksomheter gis det refusjon for tilsvarende innbetalte avgifter.

(3) Med innretning på kontinentalsokkelen menes anlegg eller innretninger, herunder flytende, som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense.

(4) Med spesialskip til oppdrag på kontinentalsokkelen menes skip som utfører spesielle tjenester i forhold til innretninger på kontinentalsokkelen, herunder forsyningskip, standbyfartøyer, dykkerfartøyer, brønnstimuleringsfartøyer og borefartøyer. Som oppdrag anses også transport mellom norsk fastland og innretninger som nevnt i annet ledd.

0 Endret ved forskrifter 13 des 2005 nr. 1455 (i kraft 1 jan 2006), 10 des 2007 nr. 1396 (i kraft 1 jan 2008).

§ 4-4-4. Vilkår for fritak

(1) Ved levering skal det avgis erklæring til den registrerte virksomheten om at produktene er til bruk som nevnt i § 4-4-1, § 4-4-2 og § 4-4-3. Slik erklæring skal avgis av den som om bord er ansvarlig for bunkringen eller av rederiet.

(2) Erklæringen skal inneholde opplysninger om fartøyets navn, nasjonalitet, bestemmelsessted, antall liter og bunkringsdato. For skip som nevnt i § 4-4-1 tredje ledd bokstav a og b skal første utenlandske havn angis. For fartøyer som driver fiske og fangst må det, dersom bestemmelsesstedet ligger dels innenfor og dels utenfor 250 miles grensen, presiseres at bestemmelsesstedet ligger utenfor grensen.

(3) Generelle erklæringer om at fartøyet utelukkende benyttes i utenriks fart, fiske og fangst i fjerne farvann eller innretning på kontinentalsokkelen mv. kan gis av rederiet. Erklæringen er gyldig for inntil ett år.

(4) Den som avgir erklæring etter denne bestemmelse, er ansvarlig for at opplysningene er riktige og fullstendige.

(5) Den registrerte virksomheten skal oppbevare erklæringen i ti år.

(6) Avgift skal innbetales til tollvesenet dersom det etter at erklæringen er avgitt, viser seg at vilkårene for fritak eller redusert sats ikke er oppfylt.

(7) Tollvesenet kan kreve fremleggelse av kopi av dekkssdagbok mv. som dokumentasjon for at vilkårene for fritak eller redusert sats er oppfylt.

0 Endret ved forskrifter 18 feb 2004 nr. 411, 10 des 2007 nr. 1396 (i kraft 1 jan 2008).

§ 4-4-5. Fremgangsmåten for refusjon

Søknad om refusjon sendes til tollregionen.

0 Endret ved forskrift 12 des 2003 nr. 1533 (i kraft 1 jan 2004).

(kap. 4-5)

Kap. 4-6. Luftfartøy

§ 4-6-1. Saklig virkeområde

(1) Luftfartøy som har utenlandsk lufthavn, Svalbard eller Jan Mayen som første destinasjon er fritatt fra CO₂-avgift på mineralolje og bensin, svovelavgift, grunnavgift på fyringsolje mv., avgift på bensin og avgift på smøreolje mv., dersom levering av avgiftsbelagte produkter skjer direkte på luftfartøyets tank.

(2) Luftfartøy som har innenlands lufthavn som første destinasjon er fritatt for grunnavgift på fyringsolje mv., avgift på bensin og avgift på smøreolje mv. dersom levering av avgiftsbelagte produkter skjer direkte på luftfartøyets tank.

(3) Forsvarets luftfartøy er fritatt fra grunnavgift på fyringsolje mv. på flyparafin (jetparafin) dersom levering av flyparafinen skjer direkte på luftfartøyets tank.

8.12.2009

Alþingi
Erindi nr. P 138/551
komudagur 9.12.2009

Efnahags- og skattanefnd Alþingis

Hér með tilkynnist að Lýðheilsustöð mun ekki gefa álit vegna 257. máls, frumvarp um umhverfis- og auðlindaskatta.

Kveðja,
Jóhann Þór Halldórsson
skrifstofustjóri
Sími: 5800 920 · GSM: 8400 902
<http://www.lydheilsustod.is>

Alþingi
Erindi nr. P /38/593
komudagur 9. 12. 2009

CONSUMERS ASSOCIATION OF ICELAND
ASSOCIATE MEMBER OF IC, BEUC and ICRT

NS
NEYTENDASAMTÖKIN

HVERFISGÖTU 105
101 REYKJAVÍK

Nefndasvið Alþingis
Efnahags- og skattanefnd
Austurstræti 8 – 10.
150 Reykjavík

SÍMI 545 1200
FAX 545 1212
Netfang ns@ns.is
www.ns.is

Reykjavík, 9. desember 2009.

Athugasemdir við frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál.

Með ofangreindu frumvarpi er lagt til að annars vegar verði tekið upp kolefnisgjald á gas- og dísilolíu, bensín, flugvéla- og þotueldsneyti og brennsluölfu og hins vegar að lagður verði skattur á sölu á raforku og heitu vatni.

Neytendasamtökin telja ljóst að aukin skattlagning af þessu tagi, að ekki sé minnst á skattlagningu á lífsnauðsynlegar vörur á við hita og rafmagn, muni bitna þungt á neytendum. Ekki einasta í formi hækkaðs verðs heldur einnig í formi þyngri greiðslubyrði verðtryggðra lána, en ljóst er að frumvarpið, verði það að lögum, mun hafa nokkur áhrif á neysluvísitölu.

Jafnframt lýsa samtökin undrun sinni á því að hugmyndir um töku kolefnisgjalds skuli koma upp samtímis tillögum um hækkanir á bensín- og olíugjaldi, en ljóst er, verði þessar hugmyndir að veruleika að bensínverð mun hækka umtalsvert um áramót, með tilheyrandi áhrifum á neysluvísitölu og þar með greiðslubyrði verðtryggðra lána.

Neytendasamtökin lýsa sig því andvíg þessu frumvarpi og hvetja eindregið til endurskoðunar þess.

Virðingarfyllst,
f.h. Neytendasamtakanna,

Hildgunnur Hafsteinsdóttir

Nefndasviðs Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík.

Alþingi
Erindi nr. þ 138/S95
komudagur 9.12.2009

Efnahags- og skattanefnd Alþingis

239. mál

Það er álit mitt sem fjármálastjóra Nýsköpunarmiðstöðvar Íslands eftir að hafa farið í gengum lagabreytingar á Frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (breyting ýmissa laga, hækkun gjalda. 239. Mál. Að þessar skattahækkanir munu ekki ýta undir nýsköpun í landinu né auðvelda starfsemi sprotafyrirtækja. Þver á móti er líklegt að þessar breytingar dagi úr starfsemi sprotafyrirtækja og nýsköpun.

256. mál

Það er álit mitt sem fjármálastjóra Nýsköpunarmiðstöðvar Íslands eftir að hafa farið í gengum lagabreytingar á Frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins (breyting ýmissa laga, auknar tekjur ríkissjóðs), 256. mál. Að þessar skattahækkanir munu ekki ýta undir nýsköpun í landinu né auðvelda starfsemi sprotafyrirtækja. Þver á móti er líklegt að þessar breytingar dagi úr starfsemi sprotafyrirtækja og nýsköpun.

X 257. mál

Það er álit mitt sem fjármálastjóra Nýsköpunarmiðstöðvar Íslands eftir að hafa farið í gengum lagabreytingar á Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn), 257. mál. Að þessar skattahækkanir munu ekki ýta undir nýsköpun í landinu né auðvelda starfsemi sprotafyrirtækja. Þver á móti er líklegt að þessar breytingar dagi úr starfsemi sprotafyrirtækja og nýsköpun.

Virðingarfyllis

Jón Hreinsson

Fjármálastjóri Nýsköpunarmiðstöðvar Íslands.

Reykjavík, 9. desember 2009

Nefndasvið Alþingis,
Austurstræti 8-10,
150 Reykjavík

nefndasvid@althingi.is

Efni: Athugasemdir Olíuverzlunar Íslands hf við frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn), 257. mál.

<http://www.althingi.is/altext/138/s/0293.html>

Samkvæmt drögum að umræddum lögum þá er gert ráð fyrir að gjaldskilda vegna kolefnisgjalds myndist við tollafgreiðslu á eldsneyti. Félagið selur um 250 milljónir lítra á ári og að jafnaði líða um 3 mánuðir frá því að vara er flutt inn þar til að hún hefur fengist greidd frá viðskiptavinum félagsins. Framangreind lagasetning mun því hækka fjármögnunarþörf félagsins um tæpar 200 milljónir á hverjum tíma með tilheyrandi vaxtakostnaði. Með hliðsjón af framangreindu óskar félagið eftir að sett verði í frumvarpið ákvæði um greiðslufrest á kolefnisgjaldi við tollafgreiðslu, hliðstætt við það sem nú gildir um vörugjöld af bensíni, þannig að 36% greiðist við tollafgreiðslu, 20% greiðist innan 60 daga og 44% greiðist innan 90 daga frá komudegi farms.

Þá leggur félagið til að unnt verði að endurkrefja Ríkissjóð um kolefnisgjald vegna sannanlega tapaðra krafna líkt og nú gildir um virðisaukaskatt og olúgjald.

Virðingarfyllt,
Olíuverzlun Íslands hf.

Einar Benediktsson, forstjóri

Alþingi - Nefndasvið
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 09. desember 2009
Tilvísun: 2009120009
Bréfalykill: 50.11
Verknúmer: 1227000

Efni: Umsögn Orkustofnunar um frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum, 239. mál, frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins, 256. mál og frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál.

Orkustofnun hefur borist erindi efnahags- og skattanefndar Alþingis, dags. 5. desember 2009, þar sem óskað er umsagnar stofnunarinnar um frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (breyting ýmissa laga, hækkun gjalda), 239. mál, frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins (breyting ýmissa laga, auknar tekjur ríkissjóðs), 256. mál og frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn), 257. mál.

Orkustofnun hefur kynnt sér efni framangreindra frumvarpa. Hvað varðar frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (breyting ýmissa laga, hækkun gjalda) og 239. mál og frumvarp til laga um tekjuöflun ríkisins (breyting ýmissa laga, auknar tekjur ríkissjóðs), 256. mál, þá telur Orkustofnun að um sé að ræða málefni sem varði ekki starfssvið stofnunarinnar. Í ljósi þessa tekur Orkustofnun ekki afstöðu til þeirra umræddu frumvarpa. Hins vegar gerir Orkustofnun eftirfarandi athugasemdir varðandi frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn), 257. mál.

Hvað varðar skattlagningu eldsneytis telur Orkustofnun orka tvímælis að mismuna orkugjöfum eftir því hvort þeir eru í fljótandi eða föstu formi. Kann slíkt að stuðla að því notkun verði þannig t.d. beint úr olíu yfir í kolanotkun, þar sem það er mögulegt. Að mati Orkustofnunar væri rétt að skattleggja alla orkugjafa eftir kolefnisinnihaldi þeirra.

Orkustofnun vekur athygli á að raforka er þegar undirorpin gjalddöku. Þannig er t.d. samkvæmt raforkulögum, nr. 65/2003, innheimt sérstakt gjald í ríkissjóð á hverja orkueiningu í flutningi annars vegar og dreifingu hins vegar. Gjaldinu er ætlað að standa undir kostnaði ríkisins af framkvæmd raforkulaga. Greiðendur gjaldsins eru eitt flutningsfyrirtæki og sjö dreifiveitur. Endanlegur kostnaður fellur á almenna notendur en einnig að hluta á stóriðju. Þá innheimtir Brunamálastofnun sérstakt virðisaukatengt gjald af framleiddu, fluttu, dreifðu og seldu rafmagni til almennra notenda. Gjaldinu er ætlað að standa undir kostnaði við vottun á búnaði gjaldenda. Greiðendur gjaldsins eru raforkuframleiðendur, eitt flutningsfyrirtæki, sjö dreifiveitur og átta söluþyrirtæki. Endanlegur kostnaður fellur á almenna notendur.

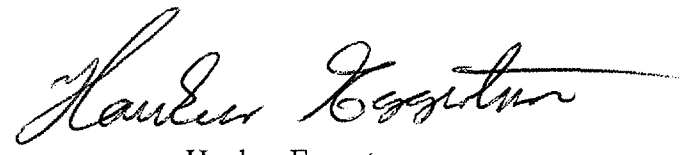
Varðandi orkugjald á raforku telur Orkustofnun að hagkvæmari sem og einfaldari framkvæmd væri að fela flutningsfyrirtækinu, þ.e. Landsneti, skyldur orkusala í þessu tilfalli. Yfir 99% af allri raforkunotkun landsins greiðir flutningsgjald til Landsnets og afgangurinn er framleiddur með disselvélum á einangruðum stöðum líkt og Grímsey, Flatey, stökum býlum

með díselvélar eða heimarafstöðvar sem í flestum tilfellum þegar njóta niðurgreiðslna frá ríkinu. Myndi þ.a.l. eingöngu einn aðili innheimta og standa skil á gjaldinu í ríkissjóð í stað orkusala og fjölda eigenda heimarafstöðva. Einnig myndi slíkt fyrirkomulag fela í sér einföldun þar sem áætluð gjaldtaka er líklega að meðaltali vel undir 5.000 kr. á ári þannig að eftirlit með greiðsluskyldu þeirra og fyrirhöfn greiðenda myndi seint standa undir þeim kostnaði. Þá er Landsnet þegar að standa ríkissjóði skil á orkugjaldi fluttrar raforku. Endanlegur kostnaður félli á almenna notendur til jafns við stóriðju.

Varðandi skattlagningu söluvirðis á heitu vatn telur Orkustofnun óheppilegt að gjaldið skuli leggjast á í öfugu hlutfalli við verðmæti auðlindarinnar enda munu þeir aðilar sem fyrirsjáanlega munu borga mest vera þeir sem búa við erfiðustu aðstæður við öflun hitunar og jafnframt myndi slíkt ganga þvert gegn tilgangi reglugerðar nr. 484/1992, um endurgreiðslu virðisaukaskatts af sölu á heitu vatni og rafmagni til hitunar húsa og laugarvatns. Væri þá hugsanlega til einföldunar að fella þá reglugerð úr gildi, sem myndi einfalda þegar flókna orkureikninga landsmanna og stjórnsýsluna nokkuð, en leggja í staðinn sérstakt orkugjald á heitt vatn hjá ákveðnum stórum og ódýrum jarðhitaveitum. Myndi slíkt einnig draga úr hættu á hugsanlegri tvísköttun. Samkvæmt frumvarpinu að óbreyttu myndu um 22 almennar hitaveitur og um 200 smærri einkahitaveitur greiða fyrirhugaðan skatt. Samkvæmt tillögu Orkustofnunar myndu eingöngu fáar stórar hitaveitur greiða skattinn og endanlegur kostnaður félli á þá notendur sem minnst greiða í dag.

Að öðru leyti gerir Orkustofnun ekki frekari athugasemdir umrætt frumvarp til laga. Orkustofnun bendir á að sökum þess að skammur tími var veittur til umsagnar þá hafi ekki verið unnt að leggja ítarlegra mat á frumvarpið. Hins vegar lýsir Orkustofnun yfir vilja til að veita frekari upplýsingar sé þess óskað af hálfu efnahags- og skattanefndar Alþingis.

Lára Ólafsson

Haukur Eggertsson

Alþingi
Erindi nr. P /38/764
komudagur 15.12.2009

ORKUVEITA
HÚSAVÍKUR

Skrifstofa Alþingis
b.t. efnahags- og skattanefndar
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Húsavík 14. desember 2009

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257.mál

Stjórn Orkuveitu Húsavíkur ehf. tók til umfjöllunar frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta á stjórnarfundinum 10. desember 2009 og bókaði eftirfarandi:

Orkuveita Húsavíkur ehf. mótmælir fyrirhuguðum umhverfis- og auðlindasköttum. Þessir skattar munu hafa í för með sér kostnaðarsamar breytingar á innheimtu- og bókhaldskerfi fyrirtækisins. Slíkt er þungur biti fyrir lítið veitufyrirtæki sem þegar er verulega aðþrengt í rekstri. Fyrirhuguð skattheimta á jarðefnaeldsneyti mun einnig hafa áhrif þar sem auðlindaskattur af heitu vatni frá Hveravöllum er tengdur við verð gasolíu til húshitunar. Verði frumvarpið að lögum mun Orkuveita Húsavíkur ehf. greiða hærri auðlindaskatta til viðbótar við nýja skattheimtu á smösöluverð heits vatns. Virðisaukaskattur leggst ofan á þessa nýju skatta. Óhjákvæmilegt er að þetta muni leiða til hærri verðs til notenda.

Bergur Elías Ágústsson
Stjórnarformaður

Aðalsteinn Á. Baldursson

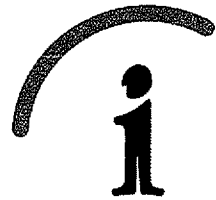
Jón Grímsson

Guðrún Erla Jónsdóttir
Framkvæmdastjóri

Orkuveita Húsavíkur
Ketilsbraut 9
640 Húsavík
Sími: 464-0900
Fax: 464-0901
Netfang: oh@oh.is
www.oh.is

Alþingi
Erindi nr. *P* 138/763
komudagur 15.12.2009

Alþingi
Efnahags- og skattanefnd
150 REYKJAVÍK

Persónuvernd

Rauðarárstíg 10 105 Reykjavík
sími: 510 9600 bréfasími: 510 9606
netfang: postur@personuvernd.is
veffang: personuvernd.is

Reykjavík, 14. desember 2009

Tilvísun: 2009121102PS/...

Persónuvernd vísar til tölvubréfs efnahags- og skattanefndar Alþingis frá 5. desember 2009 þar sem óskað er umsagnar stofnunarinnar um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (pskj. 293, 257. mál á 138. löggjafarþingi). Í 3. mgr. 6. gr. frumvarpsins er ákvæði sem varðar vinnslu persónuupplýsinga, en þar segir að Ríkisskattstjóri haldi skrá yfir skattskylda aðila samkvæmt 6. gr.

Persónuvernd gerir ekki athugasemdir við þetta ákvæði né heldur efni frumvarpsins að öðru leyti.

Virðingarfyllt

Þórður Sveinsson

Alþingi
Erindi nr. Þ 138/636
komudagur 10.12.2009

Nefndasvið Alþingis,
Austurstræti 8 – 10,
150 Reykjavík.

9. desember 2009

A-8
LÖ/bb

Vísað er til tölvubréfs efnahags- og skattanefndar Alþingis dags. 5. þ.m. þar sem óskað er umsagnar um frumvarp til laga um ráðstafanir í skattamálum (breyting ýmissa laga, hækkun gjalda), 239. mál. Jafnframt er í sama tölvubréfi óskað umsagnar um frumvarp tii laga um tekjuöflun ríkisins (breyting ýmissa laga, auknar tekjur ríkissjóðs, 256. mál og loks um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn), 257. mál.

Til svars erindinu tekur Ríkisendurskoðun fram að hún hefur engar athugasemdir fram að færa við ofangreind lagafrumvörp.

DAGSETNING

TILVÍSUN

Alþingi, efnahags- og skattanefnd
vt. Eiríkur Áki Eggertsson
nefndarritari
Austurstræti 8
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 9. desember 2009 02-2009120772
G-ums 08/09

**Umsögn ríkisskattstjóra um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta -
257. mál, þskj. 293**

Ríkisskattstjóri hefur þann 5. desember 2009 móttengið tölvupóst þar sem embættinu er gefinn kostur á að veita umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatt, 257. mál, þskj. 293.

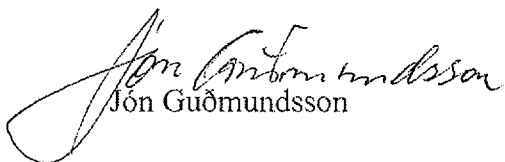
Í frumvarpinu er gert ráð fyrir því að ríkisskattstjóri annist álagningu skatts af raforku og heitu vatni á skráningarskylda aðila, sbr. 9. og 6. gr. frumvarpsins.

Í 1. mgr. 8. gr. frumvarpsins er ákvæði um útgáfu sölureikninga, þ.e. form og efni þeirra. Efnislega er það að mestu leyti samhljóða ákvæði 20. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, sbr. 4. gr. reglugerðar nr. 50/1993, um bókhald og tekjuskráningu virðisaukaskattsskyldra aðila. Ríkisskattstjóri leggur til að vísað sé til framangreindra ákvæða en gerir þó ekki athugasemdir við það hvort tilgreina eigi aukalega útgáfu- og eða afhendingarstað, sbr. 2. og 3. tölul. 1. mgr. greinarinnar. Þá vill ríkisskattstjóri benda á að aðilar sem framleiða til eigin nota gefa almennt ekki út sölureikninga á sjálfa sig heldur þarf að gera ráð fyrir sérstöku uppgjöri frá þeim.

Í kostnaðarumsögn með frumvarpinu er ekki gert ráð fyrir sérstökum fjárveitingum vegna skráningar á skýrslum í tölvukerfum ríkisskattstjóra, þ.e. fyrir breytingar á hugbúnaði. Gert er ráð fyrir að breytingar á tölvukerfum vegna skattlagningar á raforku og heitt vatn verði unnar samhljóða öðrum breytingum sem fyrirhugaðar eru á virðisaukaskatti og að kostnaður við þær rúmist innan þeirrar fjárveitingar. Af þessu tilefni skal tekið fram að ekki er talið æskilegt að álagning þessara gjalda verði skráð í tölvukerfi virðisaukaskatts (VSK-2000). Að bæta við skráningu á nýjum skatti inn í kerfið á sama tíma og verið er að gera á því viðamiklar breytingar er óskynsamlegt. Kerfið var ekki smíðað með það í huga að inn í það væri hægt að bæta skráningu á öðrum sköttum. Kerfið er uppbyggt eingöngu með meðferð virðisaukaskatts í huga. Kerfið er uppbyggt á virðisaukaskattsnúmerum. Sérhver skattsskyldur aðili er þannig með sitt virðisaukaskattsnúmer. Reyndar eru þeir sem væru skattsskyldir af þessum nýja skatti væntanlega með virðisaukaskattsnúmer í dag. Uppfletting í kerfinu og vinnsla í því er t.d. grundvölluð á virðisaukaskattsnúmerum. Þær breytingar sem verið er að gera á tölvukerfi virðisaukaskatts eru mjög yfirgripsmiklar og að breyta virkni kerfisins á þann hátt að hægt væri að skrá inn í það annan skatt tæki upp mjög mikinn tíma sem þörf er á í dag að nota til að breyta kerfinu m.t.t. til virðisaukaskatts.

Því er lagt til að umsýsla með hinum nýja skatti og skáarhald vegna hans verði sett inn í álagningarkerfi TBR og ljóst að það muni hafa kostnað í för með sér.

Virðingarfyllt
f. h. ríkisskattstjóra

Jón Guðmundsson

Bjarni Arnby Larusson

Alþingi, efnahags- og skattanefnd
vt. Eiríkur Áki Eggertsson
Austurstræti 8
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 14. desember 2009 02-2009120772
G-ums 09/09

Minnisblað um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta - 257. mál.

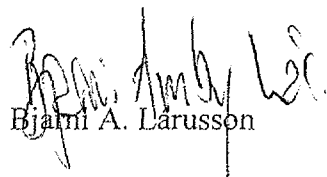
Að beiðni formanns efnahags- og skattanefndar Alþingis hefur ríkisskattstjóri tekið saman eftirfarandi minnisblað vegna athugasemda við frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta -257. mál.

Í 2. tölul. athugasemda sem Samorka hefur sent efnahags- og skattanefnd Alþingis vegna framangreinds þingmáls er lagt til að hugtakið „sannanlega“ verði felld brott úr ákvæði 2 .mgr. 10. gr. frumvarpsins og það lagt í hendur fyrirtækja að meta hvenær krafa telst töpuð.

Af þessu tilefni skal tekið fram að í nágildandi tekjuskattslögum er að finna heimild til þess að gjaldfæra í skattskilum tapaðar kröfur, sbr. 3. tölul. 31. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, og er heimildin nánar útfærð í 13. og 14. gr. reglugerðar nr. 483/1994, um frádrátt frá tekjum af atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi. Sambærilega reglu er að finna í 2. tölul. 5. mgr. 13. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt. Að mati ríkisskattstjóra er eðlilegt að sambærileg regla gildi um gjaldfærslu og afskriftir tapaðra krafna sem varða innheimtu á umhverfis- og auðlindasköttum.

Virðingarfyllt
f. h. ríkisskattstjóra

Guðrún J. Jónsdóttir

Bjarni A. Lárusson

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. Þ 138/513
komudagur 8.12.2009
138/5

Reykjavík 8. desember 2009

Umsögn um "Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta" - þskj 293 – 257. mál

Samband garðyrkjubænda sendir hér með umsögn um mál nr. 257 um umhverfis- og auðlindaskatta. Annar kafli frumvarpsins fjallar um "Skatt af raforku og heitu vatni". Í 5. grein frumvarpsins kemur fram að skattur af seldri kílóvattsstund verður 0,12 kr. og 2% hækkun á smásöluverði á heitu vatni.

Þegar hugmyndir um auðlindaskatta kom fram í haust lýsti iðnaðarráðherra því yfir í fjölmiðlum að garðyrkjan yrði undanþeginn auknum álögum. Í 7. gr. frumvarpsins er getið um frávík frá skattlagningunni en hvergi getið að garðyrkjan sé undanþeginn. Hinsvegar getur ráðherra, með reglugerð, „kveðið nánar á um skilyrði og framkvæmd vegna undanþágu ...“.

Áætlaður kostnaðarauki garðyrkjunnar, ef ekkert verður að gert, er um 8.400.000 króna.

Samband garðyrkjubænda óskar eftir fullvissu fyrir því að auknar álögur verði ekki lagðar á garðyrkjunnar. Ríkar ástæður er til að óttast um rekstur garðyrkjustöðva vegna síendurtekinnna hækkana á rekstrarkostnaði hennar og þó sérstaklega vegna hækkana á rafmagnskostnaði.

Samband garðyrkjubænda tekur að öðru leit ekki afstöðu til frumvarpsins.

GREINAGERÐ

Samband garðyrkjubænda hefur á árinu 2009 háð mjög erfiða varnarbaráttu vegna aukins rekstrarkostnaðar sem að stórum hluta er af völdum opinberra aðila. Verður því gert skil í þessari umsögn. Framleiðsla garðyrkjunnar er um 13,4% af heildarframleiðslu íslensks landbúnaðar. Á sama tíma nýtur garðyrkjan ekki nema um 3-4% af styrkjum sem veittir eru til landbúnaðarins.

Rekstur garðyrkjustöðva

Samkvæmt upplýsingum SG um rekstur ylræktarinnar (tölur frá 2007) kemur í ljós að meðaltalshagnaður hennar er um 4.5% eftir afskriftir, fjármagnsliði og skatta. Árið 2002 var undirritaður samningur milli ríkisins og garðyrkjunnar, svokallaður aðlögunarsamningur, en í honum voru sett fram eftirtalin markmið:

að lækka verð til neytenda á innfluttum sem og innlendum garðyrkjuafurðum.

Samkvæmt könnunum Hagstofunnar, á árunum 2002-2006, hafa tómatar lækkað um 43%, gúrkur um 31% og paprikur um 55% og því um umtalsverðan bata fyrir neytendur. Vert er að benda á að árið 2002 voru tollar á gúrkur, tómata og papriku lagðir af en í stað innleitt beingreiðslukerfi sem hefur reynst mikilvægur stuðningur við framleiðslunna.

Vegna reynslunnar lagði SG það til, á fundi í Sjávarútvegs- og landbúnaðarráðuneytinu í janúar síðastliðnum, að tollar yrðu afnumdir af öllu innfluttu grænmeti en í stað þess innleitt sambærilegt kerfi fyrir útiræktað grænmeti. Því hefur enn ekki verið svarað af hálfu ráðuneytisins.

að auka hagkvæmni og samkeppnishæfni innlendrar grænmetisframleiðsiu.

Hagræðing hefur verið umtalsverð og hefur falist í að garðyrkjubændum hefur fækkað, fyrirtækin hafa stækkað, fjárfesting í lýsingarbúnaði hefur aukist og fjárfesting í tæknibúnaði aukist mikið. Framleiðslukostnaður á hverja einingu hefur því lækkað. Hagræðingarkrafa samnings, sem var 2,5% á ári, hefur náðst og gott betur.

að treysta tekjugrundvöll grænmetisframleiðenda.

Aukin fjárfesting, aukinn kostnaður við rekstur og þó sérstaklega hækkandi rekstarliðir eins og laun, rafmagn, vaxtakostnaður og öll aðföng hafa orðið til þess að þetta markmið er það eina sem ekki hefur tekist að uppfylla til fullnustu. Beingreiðslur sem hlutfall af heildartekjum hafa minnkað, verð hefur lækkað og kostnaður aukist. Beingreiðslur eru föst krónutala sem leiðir til þess að verði framleiðsluaukning minnka beingreiðslur sem hlutfall af tekjum.

að styðja framleiðslu- og markaðsmöguleika innlendrar framleiðslu, þegar hún er nægjanleg að magni og gæðum.

Óhætt er að fullyrða að það fjármagn sem veitt hefur verið til þessa hluta samningsins hafi reynst garðyrkjubændum vel. Fjárveitingar hafa m.a. kostað komur erlendra ráðunauta sem hefur leitt til bættrar meðferðar og framleiðslu. Stuðningur við rannsóknir hefur verið að aukast sem skila sér í aukinni framleiðslu. Veitt er fé til vörupróunar með það að markmiði að auka nýtingu og framleiðslu. Garðyrkjubændur hafa verið duglegir að kynna sér nýjungar til þess að styrkja rekstur fyrirtækja sinna m.a. með skipulögðum heimsóknnum erlendis þar sem skoðaðar eru nýjar lausnir hjá erlendum kollegum.

Vert er að geta stuðning við markaðsstarf en óhætt er að segja að grænmetisbændum hafi tekist vel upp við markaðssetningu afurða sinna og hefur hún verið stutt af SG. Á sama hátt hefur SG markaðssett fánaröndina sem tryggingu neytenda á að varan sé íslensk og standist ákveðin gæði. Gæðai mynd vörumerkis grænmetisframleiðenda og fánarandar SG er mjög sterk hjá neytendum eins og kannanir sýna.

Hækkun rafmagnskostnaðar ylræktenda – þáttur RARIK

Árleg notkun garðyrkjunnar á rafmagni er um 70 GWst (70 milljónir kWst) og hefur aukist um 115% frá 2002 en aflið sem notað er um 13-15 MW.

Til útskýringar þá má skipta rafmagnskostnaði í tvennt: Orkuhlutinn, sem er framleiðsla rafmagns og dreifingarhlutinn en þar í er kostnaður vegna dreifingar rafmagns eftir dreifikerfi

Landsnets og RARIK. Við framleiðslu og sölu á rafmagni ríkir ákveðin samkeppni sem hefur haft jákvæða þróun á verð rafmagns. Það sama er ekki hægt að segja um dreifingarhlutann. Þar er aðeins eitt fyrirtæki, RARIK, sem hefur einkaleyfi á dreifingu enda ekki hægt að sjá á rafmagnstöxtum garðyrkjunnar mun á töxtum einstaklinga eða stórkaupenda á rafmagni.

Með nýjum raforkulögum árið 2005 var ákveðið að greiða niður dreifingarkostnað rafmagns um 95%. Áður hafði ekki verið um niðurgreiðslu að ræða heldur annari aðferð beitt.

Að beiðni SG hefur Jón Vilhjálmsson hjá fyrirtækinu EFLA unnið skýrsluna: "Þróun raforkunotkunar gróðurhúsa og raforkuverðs". Í henni kemur fram að á tímabilinu 1/1 2005 til 1/1 2009 hefur vísitala neysluverðs hækkað um 40% en á sama tíma hefur kostnaður kaupenda raforku í gróðurhúsi aukist um 21%, í þéttbýli, og 32% í dreifbýli. Skýrslan sýnir óyggjandi að verð í dreifbýli hafi þróast með öðrum hætti en í þéttbýlinu og er kostnaður vegna dreifingar rafmagns helsti orsakabáttur.

Við samanburð á gjaldskrárhækkun og aukningu orkunotkunar í upphafi árs 2005 til 2007 kemur í ljós að á meðan orkunotkun hefur aukist um 33% hefur upphæð orkukaupa hækkað um 41%. Hluta skýringarinnar er að leita í hækkun orkuverðs en að lang mestu leiti er um að kenna mikill hækkun á dreifingarkostnaði raforku.

Ef skoðuð eru framlög ríkisins, á sama tíma, í formi niðurgreiðslu á rafmagnskostnaði og borin saman við kostnað vegna aukinnar orkunotkunar, sem nema samtals um 59 milljónir króna þá er hluti framlags vegna orkuaukningar um 32 milljónir en 27 milljónir vegna hækkunar á gjaldskrá dreififyrirtækja. Ef síðan reiknað er með að markaður hefði verið óbreyttur frá 2007 til byrjun árs 2009 þá hefði þurft að hækka framlag ríkisins, eingöngu vegna hækkunar á gjaldskrá, um 50 milljónir króna! Þá á eftir að reikna með kostnaði vegna aukinnar lýsingar.

Þann 1. janúar 2009 hækkaði gjaldskrá RARIK um 15% og aftur þann 1. ágúst um 5%. Gjaldskrá RARIK hefur því hækkað frá 2005 um 40% í þéttbýli en um 47% í dreifbýli.

Hækkun rafmagnskostnaðar ylræktenda – þáttur ríkisins

Í lok desember 2008 tilkynnt sjávarútvegs- og landbúnaðarráðherra að skerða ætti niðurgreiðslur dreifingarkostnaðar rafmagns úr 95% í 67% og að ákvörðun tæki gildi mánuði síðar eða 1. febrúar. Þessi ákvörðun leiddi til 22.1% hækkunar rafmagnskostnaðar í þéttbýli og 29.7% hækkunar í dreifbýli. Það hlýtur að skjóta skökku við að hægt sé að breyta rekstrargrundvelli fyrirtækja með svo skömmum tíma!

Skerðing beingreiðsla

Í desember 2008 tilkynnti landbúnaðarráðherra um skerðingu á beingreiðslum til ræktenda gúrku, tómata og papriku. Bændasamtökin, fyrir hönd SG, mótmæltu Inngripi í samninga um búvöru og töldu að um lögbrot væri að ræða. Garðyrkjubændur töldu þó að skerðingin væri framlag þeirra til þess að rétta við efnahag ríkisins og aðhöfðust ekkert frekar.

Áætluð skerðing tekna ylræktenda vegna þessara aðgerðar ríkisstjórnarinnar er 83.7 milljónir króna á tímabilinu 2009-2011 ef miðað er við 8.6% verðbólgu.

Hækkanir á öðrum rekstrarkostnaði

Fyrir utan ofangreindar hækkanir á rafmagni þá hafa öll aðföng til garðyrkjunnar hækkað á undanförnum 18-24 mánuðum á bilinu milli 100-200%. Þar vegur áburður þýngst en lífrænar varnir, tækjabúnaður ofl. hefur einnig hækkað verulega.

Áhrif koma í ljós

Grænmetisverð á íslensku grænmeti hefur á undanförnum árum hækkað í takti við almennar vísitölur. Kostnaðarhækkunum hefur ekki verið ýtt út í verðlagið svo neinu máli skiptir. Því hafa garðyrkjubændur tekið á sig verulegan kostnaðarauka.

Í upphafi var greint frá að meðaltalshagnaður í ylrækt hafi verið 4,5% árið 2007. Árið 2009 er hætta á að garðyrkjustöðvar reknar með tapi. Með sama framhaldi mun kostnaðarauki leiða til þess að sumir bændur neyðast til þess að hætta rekstri. Aðrir munu draga úr kostnaði. Hæstu kostnaðarliðir garðyrkjunnar er rafmagnskostnaður og síðan launakostnaður. Það er því ljóst til hvaða aðferða verður gripið ætli garðyrkjubændur sér að spara.

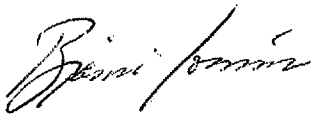
Þess sjást þegar merki. Fyrstu 8 mánuði ársins minnkað raforkunotkun um 8,6%. Framleiðsla á tómötum hefur minnkað um 17% það sem af er ári. Framleiðsla gúrku dregst einnig saman. Þróun út árið 2009 bendir til enn dapurlegri niðurstöðu. Ljóst er að markaður minnkar ekki heldur mun innflutningur aukast.

Niðurstöður

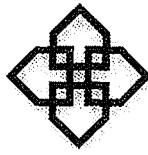
Samband garðyrkjubænda leggst gegn því að auknar álögur verði lagðar á greinina. Með fullnægjandi rökstuðningi í umsögninni er því lýst hvernig rekstrarstaða garðyrkjunnar hefur breyst verulega á ekki skemmri tíma en raun ber vitni. Frá því að greinin skilaði jákvæðri rekstrarniðurstöðu er nú svo komið að vænta megi að erfiðleikar geri vart við sig með allvarlegum afleiðingum.

SG hefur í samskiptum sínum við yfirmenn landbúnaðar- og iðnaðar það sem af er ári ekki fengið eina einustu tillögu að lausn um hvort og þá hvernig eigi að leysa rafmagnsmál garðyrkjunnar!

F. h. Sambands garðyrkjubænda

Bjarni Jónsson
framkvæmdastjóri

Alþingi
Erindi nr. þ 138/600
komudagur 9.12.2009

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Alþingi
b.t. efnahags- og skattanefndar
Austurstræti 8-10
101 Reykjavík

Reykjavík 9. desember 2009

0912003SA GB
Málalykill: 150

Efni: Umsögn um frv. til l. um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál

Vísað er til tölvupósts frá efnahags- og skattanefnd laugardaginn 5. desember, þar sem óskað er umsagnar Sambands íslenskra sveitarfélaga um ofangreint frumvarp.

Í meðfylgjandi minnisblaði sviðsstjóra lögfræðisviðs sambandsins eru reifaðar veigamiklar athugasemdir við ofangreint frumvarp. Með vísan til þess sem þar kemur fram leggst sambandið alfarið gegn ákvæðum II. kafla frumvarpsins, þar sem lagt er til að teknir verði upp beinir skattar á raforku og heitt vatn sem selt er í smásölu til neytenda.

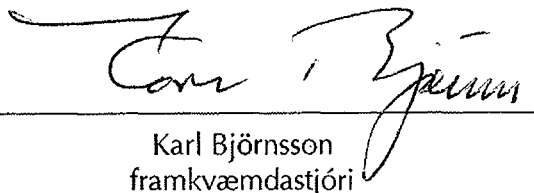
Ekki verður annað séð en að frumvarpsákvæðin séu algerlega órökstudd og í beinni andstöðu við almenna stefnu stjórnvalda í orku- og auðlindamálum. Ástæða er til að benda á að nú þegar er greiddur 7% virðisaukaskattur til ríkissjóðs af heitu vatni og raforku. Hinir nýju skattar eru til þess fallnir að flækja skattkerfið til muna og þótt í frumvarpinu sé lagt til að þeir verði aðeins lagðir á tímabundið á árunum 2010-2012 er hætt á að þeir verði framlengdir og jafnvel hækkaðir. Einnig er vert að benda á að þeir munu leiða til hækkunar á verði til neytenda og þar með hafa áhrif á neysluverðsvísitölu og þar með verðtryggingar skuldir heimilanna og eftir atvikum sveitarfélaga.

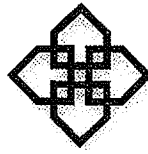
Hvað varðar skatt á heitt vatn sérstaklega er rétt að hafa í huga að um er að ræða almannaþjónustu sem sveitarfélög veita íbúum sínum þar sem aðstæður henta til slíkrar starfsemi, nánast á kostnaðarverði. Ríkið virðist vera að feta sig inn á hættulegar brautir í sinni tekjuöflun með því að telja sig geta lagt beinan skatt á þessa þjónustu sem sveitarfélögin veita. Óhjákvæmilegt er að spyrja þeirrar spurningar hvort ýmis önnur þjónusta við íbúa sveitarfélaga verði þá einnig skattlögd í framtíðinni.

Fulltrúar sambandsins eru tilbúnir að mæta á fund nefndarinnar til að gera nánari grein fyrir framangreindum sjónarmiðum.

Virðingarfyllt

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Karl Björnsson
framkvæmdastjóri

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Minnisblað

Móttakandi: Karl Björnsson

Dags.: 9. desember 2009

Sendandi: Guðjón Bragason

Málsnr.: 0912003SA

Málalykill: 150

Efni: Álit á frv. til I. um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál

Ofangreint frumvarp barst sambandinu til umsagnar frá efnahags- og skattanefnd laugardaginn 5. desember og er umsagnarfrestur aðeins þrír virkir dagar, eða til 9. desember. Jafnlangur umsagnarfrestur er veittur vegna þriggja annarra frumvarpa sem bárust með tölvupósti sama dag. Ekki er unnt að veita vandaða umsögn um frumvörpin með svo skömmum fyrirvara en í þessu minnisblaði eru reifaðar helstu athugasemdir lögfræðinga sambandsins við ofangreint frumvarp.

1. Almennar athugasemdir

Frumvarpið fjallar í raun um tvö óskyld efni. Annars vegar er lagt til í I. kafla þess að lagt verði kolefnisgjald á fljótandi jarðefnaeldsneyti og er ekki sérstök ástæða til að gera athugasemdir við þau ákvæði frumvarpsins. Hins vegar er í II. kafla frumvarpsins lagt til að teknir verði upp nýir skattar á raforku og heitt vatn sem dreift er í smálsölu til neytenda. Ljóst er að þau umhverfissjónarmið sem færð eru sem rök fyrir skattlagningu skv. I. kafla eiga á engan hátt við um þá endurnýjanlegu orku sem lagt er til að verði skattlögð skv. II. kafla.

Ríkið virðist vera að feta sig inn á hættulegar brautir í sinni tekjuöflun með því að telja sig geta lagt beinan skatt á þessa þjónustu sem sveitarfélögin veita. Óhjákvæmilegt er að spyrja þeirrar spurningar hvort ýmis önnur þjónusta við íbúa sveitarfélaga verði þá einnig skattlögð í framtíðinni.

Raunar er engin tilraun gerð til þess í frumvarpinu að rökstyðja ákvæði II. kafla og er því með öllu óljóst hvaða stefna felst í frumvarpinu af ríkisins hálfu. Skýtur óneitanlega skökku við að ofangreindar skattahækkunartillögur skuli settar fram af hálfu ríkisstjórnarinnar undir sömu formerkjum þegar haft er í huga að Íslendingar stæra sig iðulega af því hve stór hluti orkunýtingar hér á landi er byggður á hreinum orkugjöfum.

Ástæða er til að benda á að nú þegar er greiddur 7% virðisaukaskattur til ríkissjóðs af heitu vatni og raforku. Hinir nýju skattar eru til þess fallnir að flækja skattkerfið til muna og þótt í frumvarpinu sé lagt til að þeir verði aðeins lagðir á tímabundið á árunum 2010-2012 er hætt á að þeir verði framlengdir og jafnvel hækkaðir. Einnig er vert að benda á að þeir munu leiða til hækkunar á verði til neytenda og þar með hafa áhrif á neysluverðsvisitölu og þar með verðtrygðar skuldir heimilanna og eftir atvikum sveitarfélaga.

Hvað varðar skatt á heitt vatn sérstaklega er rétt að hafa í huga að um er að ræða almannaðjónustu sem sveitarfélög veita íbúum sínum þar sem aðstæður henta til

slíkrar starfsemi, nánast á kostnaðarverði. Sveitarfélögum hefur þó verið talið heimilt að áskilja sér hóflegan arð af því fjármagni sem bundið er í rekstri veitnanna. Jafnframt ber þó að hafa í huga að verð á heitu vatni er mishátt eftir sveitarfélögum og ræðst verðið af kostnaði við heitavatnsöflun og dreifikerfi. Ljóst má því vera að skatturinn mun bitna misjafnlega á neytendum og verður að ætla að íbúar á höfuðborgarsvæðinu muni greiða lægri skatt að krónutölu heldur en íbúar á landsbyggðinni, þar sem verð er almennt hærra.

Umsýsla vegna hins nýja skatts verður án efa kostnaðarsöm fyrir viðkomandi veitustofnanir og kallar skattlagningin meðal annars á breytingar á innheimtu- og bókhaldskerfum, sem þurfa að koma til framkvæmda með afar skömmum fyrirvara. Samkvæmt frumvarpinu er áætlaður tekjuauki ríkisins um 200 m.kr. á ári vegna þessa en ekki hefur verið metið hver kostnaðarauki sveitarfélaganna kann að verða. Þar sem veitufyrirtækin eru mörg hver aðþrengd í rekstri munu þau væntanlega neyðast til þess að velta þessum aukna kostnaði yfir á neytendur.

2. Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins

Í 3. mgr. 10. gr. kemur fram að veitufyrirtæki beri að standa skil á skatti vegna alls vatns sem selt er og aðeins verði heimilt að draga frá kröfur sem eru „sannanlega tapaðar“. Er þá átt við að fram þurfi að fara árangurslaust fjárnám eða gjaldprotaskipti? Benda má á að slíkt ferli getur tekið langan tíma og virðist ákvæðið því afar ósanngjarnt í garð veitufyrirtækja. Jafnframt er ástæða til að spyrja hvort veitufyrirtæki beri að öðru leyti hallann af því ef ekki tekst að innheimta kröfu þannig að hún er afskrifuð eða fyrnd.

Um önnur ákvæði frumvarpsins, sbr. einkum 7. gr. um sölu til skyldra aðila, tekur undirritaður undir athugasemdir Samorku um að skýrar þurfi betur ákvæði um skattskylda sölu veitufyrirtækis til annarrar starfsemi í eigin rekstri. Jafnframt tekur undirritaður undir ábendingar Samorku um að í frumvarpið vantar skýringar á því hvort breytingar séu áformaðar á endurgreiðslum til garðyrkjubænda og íbúa á köldum svæðum.

GB

SAMORKA
Samtök orku- og veitufyrirtækja

Alþingi
Erindi nr. P 138/557
komudagur 9.12.2009

Nefndasvið Alþingis
b.t. efnahags- og skattanefndar
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

9. desember 2009

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál

Samkvæmt frumvarpinu verður m.a. nýr 0,12 kr. skattur lagður á hverja kwst af seldri raforku (eða áætlaðri sölu) og nýr 2% skattur á smásöluverð heits vatns. Virðisaukaskattur leggst ofan á þessa nýju skatta.

Samorka mótmælir þeirri ákvörðun ríkisstjórnarinnar að leggja nýja skatta á raforku og heitt vatn, skatta sem draga munu úr lífsgæðum landsmanna og samkeppnishæfni íslensks atvinnulífs, auk þess að draga úr gegnsæi verðlagningar á raforku og heitu vatni. Lágt verð á raforku og á heitu vatni til kyndingar hefur lengi verið einn af helstu kostum búsetu og fyrirtækjareksturs á Íslandi, fyrir nú utan að hér er orkan grænni en víðast hvar ef ekki alls staðar annars staðar. Flest orku- og veitufyrirtæki hafa enda verið rekin með afar lága arðsemi af þeirri grunnþjónustu sem þau sjá landsmönnum fyrir (arðsemin hefur hins vegar almennt verið hærri af raforkusölu til stóriðju). Nú hyggst ríkisstjórnin raska þessari mynd með fyrstu beinu sköttunum hérlendis á raforku og heitt vatn, sem Samorka mótmælir sem fyrr segir.

Ennfremur lýsa samtökin áhyggjum af því að þessir nýju skattar verði enn hækkaðir þegar fram í sækir, stjórnvöld muni freistast til þess þegar einu sinni er búið að koma nýju sköttunum á. Skv 13. gr. frumvarpsins eru þessari nýju skattar á raforku og heitt vatn tímabundin ráðstöfun, sem falla á úr gildi í árslok 2012. Reynslan sýnir að óvarlegt er að treysta slíkum fyrirheitum.

Þá munu þessar breytingar að sjálfsögðu hafa í för með sér kostnaðarsamar breytingar á innheimtu- og bókhaldskerfum orku- og veitufyrirtækja, sem í mörgum tilvikum eru þegar verulega aðþrengd í rekstri. Ekki hjálpar heldur til þessi stutti fyrirvari breytinganna.

Að því gefnu að af þessari nýju skattheimtu verði leggur Samorka hins vegar til eftirfarandi úrbætur á frumvarpinu:

1. Í athugasemdum frumvarpsins segir (í almennri umfjöllun um II. kafla) að um innheimtu þessara nýju skatta muni „gilda sams konar sjónarmið í framkvæmd og gilda um virðisaukaskatt.“ Þarna er vísað í reglugerð um endurgreiðslu virðisaukaskatts af sölu á heitu vatni og rafmagni til hitunar húsa og laugarvatns, nr. 484/1992 með síðari breytingum. Samkvæmt reglugerðinni endurgreiðir ríkissjóður hita- og rafveitum hluta (allt að 63%) af álögðum virðisaukaskatti af framangreindu,

SAMORKA

Samtök orku- og veitufyrirtækja

Þannig að álagður virðisaukaskattur að frádreginni endurgreiðslu nemi eigi hærri fjárhæð en 11% af vagnu meðalverði rafveitna og hitaveitna, enda sé sala á orkunni til framangreindra nota. Þessi skilningur á framkvæmd innheimtu þessara nýju orkusatta þarf að mati Samorku að koma mun skýrar fram og það í lagatextaum sjálfum. Þarna getur enda augljóslega munað mjög miklu fyrir viðskiptavinum á tilteknum veitusvæðum.

2. Ákvæði 3. mgr. 10. gr., þess efnis að við uppgjör skatts af raforku og heitu vatni megi draga frá fjárhæð sem nemur „sannanlega töpuðum útistandandi kröfum eða ofgreiddum skatti“ er of þröngt. Eða til hvers er vísað? Að fram hafi farið árangurslaust fjárnám eða gjaldprotaskipti? Lagt er til að hugtakið „sannanlega“ verði fjarlægð úr greininni og að fyrirtækin miði við eigið mat á því hvaða kröfur teljist tapaðar. Komi síðar í ljós að svo sé ekki og umræddar kröfur innheimtist, þá greiðist einfaldlega af þeim skattur.

3. Skv. 7. gr. telst ekki til skattskyldrar sölu eða afhendingar þegar raforka eða heitt vatn er notað eingöngu til framleiðslu á raforku eða heitu vatni til endursölu. Skv. 6. gr. nær hins vegar skattskyldan jafnframt til aðila sem framleiða raforku og/eða heitt vatn „til eigin nota.“ Ekki mun í öllum tilvikum, þar sem um blandaða starfsemi er að ræða, hægt að greina til fulls á milli notkunar raforku og heits vatns með þessum hætti. Sem dæmi má nefna þegar sömu aðilar sjá um rekstur hita- og vatnsveitu í ýmsum fámennari sveitarfélögum. Þá er a.m.k. skrifstofuhald iðulega sameiginlegt að einhverju ef ekki öllu leyti og því ekki raunhæft að sundurgreina notkunina með þessum hætti. Samorka leggur því til að veitustarfsemi (raf-, hita-, vatns- og fráveitur) verði undanþegin þessum nýju sköttum, til að einstök veitufyrirtæki þurfi ekki að skilgreina hvort t.d. kaffikannan sé tengd „framleiðslu“ á heitu vatni eða köldu.

Í almennti fréttatilkynningu fjármálaráðuneytisins um væntanlegar skattahækkanir, dags. 19. nóvember sl., kemur fram mat á tekjum ríkissjóðs af nýjum sköttum, „að teknu tilliti til endurgreiðslna til garðyrkju og heimila á svk. köldum svæðum.“ Þarna er væntanlega vísað í rafhitun á köldum svæðum. Ekki kemur fram í frumvarpinu með hvaða hætti þessar endurgreiðslur eiga að fara fram en Samorka telur æskilegt að úr því verði bætt.

Að öðru leyti vísast til umsagna einstakra aðildarfyrirtækja Samorku.

Virðingarfyllst,

Guðstaf Adolf Skúlason
aðstoðarframkvæmdastjóri

SAMTÖK ATVINNULÍFSINS

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8 – 10

150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 09.12.2009

Efni: Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál

Í I. kafla frumvarpsins er lagt til að tekinn verði upp nýr skattur í formi kolefnisgjalds á fljótandi jarðefnaeldsneyti, þ.e. bensín, dísilolíu, flugvéla- og þotuelsneyti og brennsluolíu, að fjárhæð 2,60-3.70 kr. á hvern lítra. Er áætlað að kolefnisgjaldið muni skila rúmlega 2,5 milljörðum króna í ríkissjóð árlega. Í II. kafla er lagt til að tekinn verði upp nýr skattur á selda raforku, 0,12 kr. á hverja kílóvattstund, og af heitu vatni, sem nemi 2% af smásöluverði á heitu vatni. II. kafla frumvarpsins er tímabundinn og fellur úr gildi í árslok 2012. Áætlaðar árlegar tekjur af skatti á raforku nema tæplega 2 ma.kr. og af heitu vatni um 0,2 ma.kr. Í heild er áætlað að árlegar tekjur af þessum nýju sköttum nemi því um 5,5 milljörðum króna.

Samtök atvinnulífsins hafa bent ríkisstjórninni á að í fjárlagafrumvarpi fyrir árið 2010 eru settar fram tillögur um skattahækkunir sem eru umfram það sem gert var ráð fyrir við gerð stöðugleikasáttmála í lok júní og umfram greiðslugetu heimila og fyrirtækja. Einn alvarlegasti bresturinn sem orðið hefur í efnahagslífinu er að fjárfesting í atvinnulífinu hefur hrunið. Með stöðugleikasáttmálanum var leitast við að skapa skilyrði fyrir aukinni fjárfestingu innlendra sem erlendra aðila, auknum hagvexti, nýrri sókn í atvinnumálum og að grunnur yrði lagður að bættum lífskjörum til framtíðar. Í því sambandi ber sérstaklega að varast að leggja auknar skattbyrðar á minnkandi skattstofna og eru skattar sem draga úr vilja og getu til fjárfestinga sérstaklega varhugaverðir sem og aukin skattbyrði og háir jaðarskattar sem draga úr verðmætasköpun fyrirtækja og möguleikum starfsfólks til bættra lífskjara.

Samtök atvinnulífsins voruðu meðal annars við algjörlega óraunhæfum og óútfærðum hugmyndum í fjárlagafrumvarpi um að leggja á 16 milljarða króna orku-, umhverfis- og kolefnaskatt. Ljóst er að skattformið er óæskilegt, kemur mjög illa við atvinnulífið og felur í sér alvarlega hættu á að mikilvægustu þáttun fjárfestingaráforma atvinnulífsins, sem hafa verið lengi í undirbúningi, verði hreinlega ýtt til hliðar. Samtök atvinnulífsins hafa leitast við að ná samkomulagi við ríkisstjórnina um skattamál og hafa nálgast viðfangsefnið af fullri ábyrgð með hliðsjón af nauðsyn þess að ná niður miklum halla á rekstri ríkissjóðs. Hafa þau m.a. bent á aðrar tekjuöflunarleiðir sem fela í sér minni röskun fyrir atvinnulífið. Ekki hefur verið fallist á tillögu samtakanna um að falla með öllu frá þessari óæskilegu skatttheimtu, en samkvæmt athugasemdum við frumvarpið liggur fyrir að hún leggst að langmestu leyti á atvinnulífið, einkum orkufrekan iðnað, sjávarútveg, flutningastarfsemi, flugrekstur og ferðaþjónustu, en fyrirtækjum í þessum atvinnugreinum er auk þess ætlað að taka á sig auknar byrðar með hækkun virðisaukaskatts, veiðigjalds og tryggingagjalds. Er því ljóst að þessi nýja skattlagning mun skerða samkeppnishæfni íslensks atvinnulífsins.

Rétt er að benda á að í Noregi eru fiskiskipaflotinn, kaupaskipaútgerðir og flugrekstur undanþegin kolefnisskatti beint eða með endurgreiðslum. Frumvarpið mun því að óbreyttu skerða alvarlega samkeppnishæfni íslenskra fyrirtækja í þessum atvinnugreinum sem mörg eiga í harðri samkeppni við norska keppinauta. Sérstaklega skal bent á að flutningskostnaður

SAMTÖK ATVINNULÍFSINS

er einn helsti liður sem íslensk fyrirtæki bera umfram helstu erlenda keppinauta. Má sem dæmi nefna að flutningskostnaður norskra fyrirtækja frá Noregi til Parísar er 30-50 kr/kg með flutningabíl, en flutningskostnaður íslenskra fyrirtækja er frakt í skipti 30-50 kr/kg eða 230-250 kr/kg með flugi, að viðbættum flutningsliðum innanlands. Kolefnisskatturinn mun því raska verulega samkeppnisstöðu m.a. íslenskra útflutningsfyrirtækja og minnka getu þeirra til að mæta auknum launakröfum næstu ára. Verða stjórnvöld að átta sig á að íslensk útflutningsfyrirtæki geta ekki tekið á sig meiri skattbyrðar en erlendir samkeppnisaðilar búa við.

Frumvarpið gerir ráð fyrir að skattur á rafmagn og heitt vatn verði tímabundinn til þriggja ára, en kolefnisgjald á fljóttandi jarðefnaeldsneyti verði varanlegt. Miðað við þær upplýsingar sem Samtök atvinnulífsins hafa fengið frá stjórnvöldum verður að ætla að hið síðarnefnda feli í sér mistök. Með hliðsjón af skaðsemi þessarar nýju skattlagningar fyrir samkeppnishæfni íslenskra fyrirtækja sem og af því að skattformið sem slíkt getur ekki talist viðunandi til langframa, geta Samtök atvinnulífsins með engu móti fallist á að kolefnisskattur samkvæmt frumvarpinu verði lögfestur ótímabundið og telja að alls ekki verði lengra gengið en svo að frumvarpið í heild gildi aðeins til eins árs.

Niðurstaðan sem birtist í þessu frumvarpi er eins konar málamiðlun af hálfu ríkisstjórnarinnar. Að baki hennar býr m.a. samkomulag sem stærstu notendum raforku í landinu hafa undirgengist um að greiða fyrirfram árlega samtals 1200 milljónir króna á næstu þremur árum upp í væntanlega álagningu á tekjuskatti og öðrum opinberum gjöldum á árunum 2013-2018. Í því felst mjög mikilsvert framlag þeirra til að létta undir með erfiðum rekstri ríkissjóðs. Um leið er horfið frá algjörlega óraunhæfum hugmyndum í fjárlagafrumvarpi um orku- og umhverfisskatta. Samtök atvinnulífsins vona að með þessari stefnubreytingu verði því afstýrt að horfið verði frá fjárfestingaráformum erlendra fjárfesta sem eru lykill að endurreisn íslensks atvinnulífs.

Virðingarfyllt,
f.h. Samtaka atvinnulífsins

Guðlaugur Stefánsson, hagfræðingur

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Reykjavík, 9. desember 2009.

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál.

Með frumvarpinu er ætlunin að skattleggja vörur og aðföng sem eru afar mikilvæg í iðnrekstri. Í fjölda fyrirtækja vega innkaup á þessum vörum þungt í rekstrinum. Íslensk stjórnvöld hafa löngum litið svo á að einn af kostum þess að reka iðnaðarstarfsemi hérlandis séu góð kjör á raforku og vatni. Samtökin iðnaðarins vara við því að leggja þungar álögur á þessar nauðsynjar.

Fyrirhugð skattlagning er kynnt sem tímabundin og skattarnir nefndir umhverfis- og auðlindaskattar. Að fenginni reynslu óttast SI að freistast verði til að framlengja skattlagninguna þegar þar að kemur, sérstaklega þegar hann er kynntur sem umhverfisskattur og rökin fyrir skattlagningunni að hluta til á umhverfislegum forsendum. Þess vegna er minnt á skýrsluna *Heildarstefnumótun um skattlagningu ökutækja og eldsneytis*, gefin út af fjármálaráðherra 30. maí 2008. Þar eru lagðar fram tillögur um skatta á eldsneyti líkt og hér er boðað. Þar er hins vegar gert ráð fyrir að vörugjöld lækki á móti þannig að heildarskattlagning aukist ekki. Mikilvægt er að þetta verði skoðað þegar lög þessi falla úr gildi.

Í athugasemdum með frumvarpinu eru boðaðar frekari breytingar á gjöldum með það að markmiði að hvetja til notkunar á vistvænum ökutækjum og orkusparnaði. Hér gildir það sama og um skatt á eldsneyti að í fyrrnefndri skýrslu er gert ráð fyrir að heildarskattlagning aukist ekki. Vel er hægt að laga skattlagningu að umhverfissjónarmiðum án þess að heildarálögur á atvinnustarfsemi aukist.

Að öðru leyti vísast til þeirra meginsjónarmiða er fram koma í umsögn SA um frumvarpið.

SAMTÖK IÐNAÐARINS

Jón Steindór Valdimarsson
frámkvæmdastjóri

Skattstjóri Suðurlandsumdæmis

Vegskálum 1 850 Hella Sími 488 5500

Netfang: sudurland@skattur.is Vefsíða: simnet.is/skattur Fax: 487 5844

Alþingi
Efnahags- og skattanefnd
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

Hellu, 9. desember, 2009

Umsögn um lagafrumvarp. Mál 257. Umhverfis- og auðlindaskattar

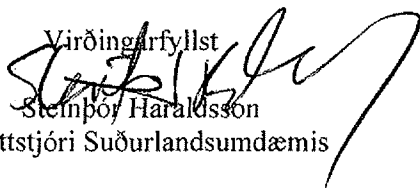
Með tölvupóstbréfi dagsettu 5. desember .sl og barst embætti mínu 7. sama mánaðar, óskið þér eftir umsögn minni um frumvarp á **þingskjali 293, 257. mál** yfirstandandi löggjafarþings. Um er að ræða frumvarp um nýmæli í skattálagningu þ.e.a.s. lagt er til að sérstakt **kolefnisgjald** verði lagt á. bensín, dísilolíu, flugvéla- og þotueldsneyti og brennsluolíu. Auk þess er lagður til sérstakur **skattur á sölu á raforku og heitu vatni** þar sem skilaskyldir eru allir þeir sem selja raforku og heitt vatn til notenda.

Í frumvarpinu er lagt til tollstjóri annist álagningu, innheimtu og eftirlit með greiðslu kolefnisgjalds en að ríkisskattstjóri annist álagningu skatts á raforku og heitt vatn.

Hér er um nýja skatta að ræða sem kalla á aðlögun skattkerfisins og gjaldenda að breyttum skattskilum. Ekki verður séð að skattframkvæmdin sem slík sé flókin eða erfið í umsýslu og að litlu leyti snertir hún valdsvið skattstjóra.

Almennt séð er það mín skoðun að fjölgun skatta og nýbreytni óalagningu þeirra sé ekki æskileg. Í þess stað ætti að leitast við að breikka þá skattstofna og þann skattgrunn sem fyrir er í framkvæmdinni.

Þetta frumvarp er ekki í samræmi við þetta sjónarmið.

Virðingarfyllt

Steinþór Haraldsson
Skattstjóri Suðurlandsumdæmis

*Alþingi
Erindi nr. P 138/594
komudagur 9.12.2009*

SKATTSTJÓRINN Í VESTFJARÐAUMDÆMI

Hafnarstræti 1 - 400 Ísafjörður - S. 450 3500 - Fax 450 3501 - Kt. 590269-1239 - vestfirdir@skattur.is

Efnahags- og skattanefnd Alþingis

Ísafjörður, 9. desember 2009

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn), 257. mál.

Skattstjóri Vestfjarðumdæmis, gerir ekki efnislegar athugasemdir við fyrirbyggjandi frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (heildarlög, kolefnisgjald og skattur á raforku og heitt vatn), 257. mál.

Virðingarfyllt,

Rósa Helga Ingólfssdóttir
Skattstjóri Vestfjarðumdæmis

Skattstofa Vestfjarðumdæmis
Hafnarstræti 1
400 Ísafjörður
Sími: 450-3500
Fax: 450-3501
Tölvupóstfang: vestfirdir@skattur.is

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10,
150 Reykjavík.

nefndasvid@althingi.is

Reykjavík, 9. desember 2009

Umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta – 257. mál

Skeljungur hf. gefur hér með umsögn sína um lög um umhverfis og auðlindaskatta.

Með lagafrumvarpinu er lagt til að tekið verði upp kolefnisgjald af fljótandi jarðefnaeldsneyti og að lagður verði á sérstakur skattur af seldri raforku og heitu vatni. Skeljungur mótmælir ákvæðum frumvarpsins, sem leggur auknar álögur á einstaklinga og atvinnulíf.

Skattlagning af þessu tagi er íþyngjandi og skekkir samkeppnisstöðu fyrirtækja. Til marks um áhrif skattalagningar á samkeppnisstöðu íslenskra fyrirtækja er hér gerð grein fyrir raunverulegu dæmi. Ein af stofnunum ríkisins annast reglulega innkaup á olíu fyrir skip sín í Færeyjum. Stofnunin aflar í hvert sinn tilboða og þrátt fyrir að verðið í Færeyjum sé hærra en á Íslandi þá fara innkaupin fram í Færeyjum. Þetta helgast af mismunandi skattlagningu í þessum löndum, þegar þessi stofnun á í hlut. Á Íslandi leggst 24,5% virðisaukaskattur við verðið sem gerir verðið hærra hér á landi, en þar sem viðkomandi skip siglir inn og út úr landhelgi Færeyja, er skipið undanþegið virðisaukaskatti í Færeyjum. Þegar við bætist kolefnisgjaldi á Íslandi upp á 2,90 kr. fyrir hvern lítra að viðbættum virðisaukaskatti, þá er verðið orðið enn hærra á Íslandi fyrir viðkomandi stofnun, samanborið við Færeyjar. Þetta raunhæfa dæmi sem miðar við 24,5% virðisaukaskatt, undirstrikar að viðkomandi stofnun mun eftir skattabreytingar, enn frekar sigla alla til Færeyja eftir olíu með tilheyrandi kolefnislosun.

Þetta gefur einnig vísbendingar um að fleiri muni gera hið sama í vaxandi mæli vegna áhrifa nýrra skatta. Þannig má gera ráð fyrir að afgreiðsla á olíu til innlendra aðila muni færast út á sjó. Erlendir aðilar afgreiða nú þegar olíu til skipa allt umhverfis Ísland og eru íslensk olíufélög í samkeppni við þá aðila. Olía sem þannig er seld skilar engum virðisauka til Íslands og mun þar af leiðandi ekki skila kolefnisgjaldi, vegna olíukaupa innlendra aðila. Hvað varðar sölu til erlendra skipa að þá myndi innheimta kolefnisgjalds skerða samkeppnistöðu innlendra söluaðila og þar með tekjur þeirra.

Skeljungur gerir eftirfarandi athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

1. grein. Kolefnisgjald á fljótandi jarðefnaeldsneyti.

Eins og fyrirsögnin ber með sér, þá er kolefnisgjaldið ekki lagt á fast eða gaskennt jarðefnaeldsneyti, þ.e. kol og gastegundir. Skattlagning af þessu tagi veldur því mismunun á milli

notenda og atvinnugreina eftir orkugjöfum og er alveg óháð kolefnislosun. Slíkri mismunun er mótmælt.

Þar sem gert er ráð fyrir að kolefnisgjald verði lagt á innflutning við tollafgreiðslu, þá vekur undrun að álagningin skuli tengd tegundarheitum en ekki tollnúmerum. Með þessu móti má mögulega sniðganga innflutningsgjöld með því breyta tegundarheitum.

Varðandi einstakar tegundir fljótandi jarðefnaeldsneytis þá skal bent á að eldsneyti er keypt til landsins eftir þunga (US \$/tonn) og að svartolía er tollafgreidd í kílóum. Að mati Skeljungs gæti verið eðlilegra að leggja gjald eins og kolefnisgjald á eftir þunga. Þetta helgast ma. af því að lítrafjöldi fer eftir bæði eðlisþyngd vörunnar og hitastigi sem getur verið frá 0°C og upp í amk. 50°C þegar um er að ræða þungar brennsluolíur sem eru hitaðar upp. Ef ekki er fallist á framangreint þá er amk. eðlilegra að álagning kolefnisgjalds á brennsluolíur verði á hvert kíló en ekki á hvern lítra, þar sem önnur gjöld í tolli á þá vörutegund taka mið af þunga.

Almennt má segja að ef um raunverulegan skatt á kolefnisútblástur er að ræða, þá mætti einfalda skattlagninguna og miða hana við skatt á kíló eldsneytis, þar sem losun kolefnis tekur mið af þunga og eðlisþyngd.

2. grein Gjaldskyldir aðilar.

Skv. ákvæðum frumvarpsins er nýr skattur lagður á allan innflutning jarðefnaeldsneytis og úrgangsolíu sem enn er brennt hér á landi í stað svartolíu. Samkvæmt forsendum í athugasemdum er gert ráð fyrir að kolefnisgjaldið komi til með að skila rúmlega 2,5 milljörðum kr. í ríkissjóð árlega. Forsendumar gera ráð fyrir því að gjaldið verði lagt á útflutning eldsneytis, þ.e. eldsneyti sem í dag er selt er erlendum skipum og loftförum án allra aðflutningsgjalda og virðisaukaskatts. Skv. þessu eru tekjuforsendur ofmetnar um ca. 710 milljónir króna þar sem kolefnisgjald á ekki að leggjast á útflutning skipa- og flugeldsneytis. Um er að ræða upb. 170 milljónir lítra af flugvélaeldsneyti og 80 milljónir lítra af skipaeldsneyti. Hins vegar vantar í forsendur frumvarpsins tekjur af kolefnisgjaldi sem leggja verður á úrgangsolíu, sem enn er brennt hér á landi. Ætla má að það geti numið amk. 10 milljónum króna.

Breyta þarf ákvæðum frumvarpsins til að taka af allan vafa að þessu leyti.

10. gr. Uppgjör og innheimta.

Við uppgjör skatts af raforku og heitu vatni þá er gjaldendum heimilt að draga frá fjárhæð sem nemur sannanlega töpuðum útistandandi kröfum af raforku og heitu vatni sem áður hefur verið skilað í ríkissjóð. Sambærilegt ákvæði vantar í lögin fyrir kolefnisgjald, sem sannanlega tapast af útistandandi kröfum af sölu jarðefnaeldsneytis.

Bæta þarf inn ákvæðum í I. kafla frumvarpsins, sem bætir úr þessu, verði það að lögum.

Skeljungur hf.

Ólafur Jónsson.

Alþingi
Erindi nr. P /38/558
komudagur 9.12.2009

Nefndasviðs Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík.

Efni: Mál til umsagnar - 239., 256. og 257. mál

Inngangur

Í upphafi vilja stjórnendur Strætó bs. koma á framfæri óánægju með þann stutta fyrirvara og frest sem veittur er til að bregðast við umleitan þessari og koma frá sér umsögn um þessar tillögur.

Í heild sinni má þó ljóst vera að þau frumvörp til laga sem fyrir þinginu liggja um ráðstafanir í skattamálum munu hafa umtalsverð áhrif á rekstur Strætó bs. og almenningssamgöngur á höfuborgarsvæðinu. Hér eru í raun lagðar auknar álögur ríkisins á sveitarfélögin sem standa að rekstri Strætó bs.

Umsögn um frumvörp

Hér að aftan verður gerð stuttleg grein fyrir hverjum gjaldalið og áætluðum áhrifum þeirra á rekstur Strætó bs.

Þskj. 273 — 239. mál.

Olíugjald

Hækkar um 1,65 kr. (úr 51,12 í 52,77). Í heildarrekstri almenningssamgangna á vegum Strætó bs. eru notaðir um 3,5 milljónir lítra af gasolíu árlega og nemur því hækkun þessi tæpum 5,8 milljónum kr. á ári.

Það fyrirkomulag er í gangi að Strætó bs. fær endurgreitt um 85% af olíugjaldinu og því eru nettó-áhrif þessarar breytingar um 0,9 mkr. á ári.

Sú gríðarlega ósanngirni ríkir hinsvegar, að mati Strætó bs., að virðisaukaskattur er lagður á olíugjald hjá söluaðila en Strætó fær hann EKKI endurgreiddan við endurgreiðslu á 85% olíugjaldsins. Miðað við þær breytingar sem yrðu, skv. frumvörpum þessum, greiðir Strætó bs. virðisaukaskatt á olíugjald upp á rúmar 45 mkr sem fást ekki endurgreiddar í réttum hlutföllum við endurgreitt olíugjald! Þannig má færa rök fyrir því að Strætó bs. í raun OFGREIÐI virðisaukaskatt fyrir um 38,5 mkr. á ári hverju. Fjármálaráðuneytið túlkar meðferð endurgreiðslu olíugjalds á þennan veg.

Bifreiðagjöld

Bifreiðagjöld hækka um 10% sem hækkar greidd bifreiðagjöld Strætó bs. um u.þ.b. 600 þús kr. á ári.

Virðisaukaskattur

Keypt aðföng er bera virðisaukaskatt nema um 300 mkr. á ári. Hækkun upp á 0,5% þýðir að skatturinn hækkar um u.þ.b. 1,5 milljónir á ári.

Þskj. 292 — 256. mál

Tryggingagjald (atvinnuleysistryggingargjald) -

Tryggingagjald hækkar um 1,6 prósentustig (en ekki 1,6 prósent, eins og nefnt er í frumvarpinu). Launagreiðslur í heildarumfangi rekstrar Strætó bs. nema um 1,5 milljörðum kr. auk launatengdra gjalda um 365 mkr. Því hefur þessi hækkun gjaldsins þau áhrif að launaliður hækkar um u.þ.b. 25 mkr. á ári.

Þskj. 293 — 257. mál

Kolefnagjald (Auðlindaskattur) -

Gjaldið nemur 2,9 kr. á hvern lítra auk 25% virðisaukaskatts. M.v. olíunotkun upp á 3,5 millj. lítra þýðir þetta kostnaðarauka upp á 12,5 mkr. á ári.

Hér er ekki tekið tillit til mögulegra verðbreytinga á gasolíu vegna aukinnar álagningu söluaðila.

Niðurlag

Mikil umræða hefur verið í gangi, m.a. á vettvangi ríkisstjórnarinnar, að mikilvægt sé að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda – enda er það yfirlýst markmið hennar að gera slíkt og minnka gróðurhúsalofttegundir um allt að 40% á allra næstu árum – að ekki sé minnst á minni svifryksmengun.

Ein mikilvægasta leiðin til þess er að efla almenningssamgöngur enda eru þær í eðli sínu umhverfisvænar og stuðla þarf að aukinni notkun þeirra og þjónustu. Því er hér kjörið tækifæri til að gera miklar bragabætur hér á og gera þær mikilvægu ***breytingar á frumvörpunum að (a) fella niður hækkun á oliugjaldi, (b) bifreiðagjöldum og (c) auðlindaskatti á almenningssamgöngur***, eða veita almenningssamgöngufyrirtækjum fulla endurgreiðslu þessara liða. Ennfremur ***að fjármálaráðherra og fjármálaráðuneyti beiti sér fyrir því að leiðrétta endurgreiðslu virðisaukaskatts af oliugjaldinu***, sem er í hæsta máta óeðlilegt og ósanngjarn eins og vikið hefur verið að.

Sé mat okkar á þessum skattbreytingum rétt er hér um að ræða umtalsverða hækkun útgjalda vegna almenningssamgangna (sjá töflu hér að neðan).

Gjaldaliður	Áhrif (mkr)
Olíugjald	0,9
Bifreiðagjöld	0,6
Virðisaukaskattur	1,5
Atvinnuleysistryggingagjald	25
Kolefnagjald	12,5
Vísitölubreytingar	??

Vísitölubreytingar

Stór hluti útgjalda Strætó bs. eru aðkeyptur akstur frá verktökum og nema árlegar greiðslur vegna þess um 1,4 milljörðum króna. Aksturssamningar þessir eru verðbættir skv. samsettri vísitölu. Gera má ráð fyrir framangreindar skattahækkanir hafi einhver áhrif á þá þætti sem snerta hina samsettu vísitölu, aðra en þá er að ofan greinir.

Reykjavík, 8. desember 2009

Reynir Jónsson, framkvæmdastjóri

Nefndasvið Alþingis
Efnahags- og skattanefnd
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Alþingi
Erindi nr. P 138/599
komudagur 9.12.2009

Reykjavík, 9. des. 2009

Efni: Umsögn um 293. Þingskjal. Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta

Samtök verslunar og þjónustu fjalla hér sérstaklega um 1. gr. frumvarpsins – upptöku kolefnisgjalds á fljótandi jarðefnaeldsneyti.

Samtökin setja sig ekki upp á móti því að gerðar verði ráðstafanir til að draga úr útblæstri kolefnis frá samgöngum á Íslandi. Samtökin eru reiðubúin að styðja við hugmyndir stjórnvalda um að draga úr útblæstri gróðurhúsalofttegunda til framtíðar og vera stjórnvöldum til aðstoðar við útfærslu slíkra hugmynda. Það eru margar ráðstafanir sem hægt er að grípa til í þeirri viðleitni.

Samtökin hafna aftur á móti alfarið þeirri aðferðafræði sem íslensk stjórnvöld boða með þessu frumvarpi sem er hrein skattlagning á samgöngur og hefur ekkert með samdrátt kolefnisútblasturs að gera.

Samgönguskattur íslenskra stjórnvalda

Útblástur gróðurhúsalofttegunda frá samgöngum er og hefur verið mjög ofarlega á dagskrá stjórnmála heimsins síðustu misseri. Samgöngur eru sá hluti samfélagsins þar sem aukning útblásturs hefur verið mjög mikil og stöðug hvar sem er í heiminum og við þeirri aukningu vilja stjórnmálamenn sporna.

Það ætti engum að koma á óvart að erfiðast hafi reynst að sporna við aukningu útblásturs frá samgöngum því farartæki heimsins af hvaða toga sem þau eru enn að langmestu leyti knúin áfram af jarðefnaeldsneyti sem losar kolefni út í andrúmsloftið.

Innan Evrópusambandsins og í einstökum löndum þess hafa umræður um kolefnisskatta á samgöngur verið mjög ofarlega og eru enn. Evrópusambandið hefur tekið ákvörðun um að fella flugvélar undir loftslagskvóta sambandsins og munu íslensk flugfélög falla undir það kerfi þegar það tekur gildi.

Umræður um að fella siglingar undir sama kerfi eru í fullum gangi og hefur Evrópusambandið hótad að taka einhliða ákvörðun í þá veru geri IMO það ekki á árinu 2010.

Uptaka kolefnisskatts á allt jarðefnaeldsneyti á Íslandi

Útfærsla íslenskra stjórnvalda núna á upptöku kolefnisskatts er dæmi um illa ígrundaða ákvarðanatöku sem byggir ekki á neinum rökum. Enginn hvati er til staðar um að stemma stigu við útblæstri. Enginn hvati til kaupa á eldsneyti með minna kolefnisinnihaldi. Einn áhrif skattsins verða þau að minnka samkeppnishæfni íslenskra útflutningsatvinnugreina og hækka álögur á flutninga innanlands. Hækkun flutningskostnaðar, hækkar verðlag sem aftur leiðir til hækkunar verðbólgu og þar með hækkunar skulda landsmanna.

Kolefnisskattur er skv. frumvarpinu lagður á allt jarðefnaeldsneyti, föst krónutala á svartolíu til skipa, á flugvélabensín, potueldsneyti og á olíu og bensín á bifreiðar og tæki, þ.á.m. flutningabíla. Engar opinberar álögur á flutningabíla eru lækkaðar á móti þannig að skatturinn er hrein viðbót við álögur stjórnvalda sem fyrir eru, olíugjald og kílómetragjald, en þau gjöld áætla stjórnvöld að hækka einnig.

Augljóst er að stjórnvöld byggja þessa ákvörðun sína á tillögum nefndar sem skipuð var íslenskum embættismönnum og komst að þeirri niðurstöðu að þetta væri rétt útfærsla og gaf það út í skýrslu í maí 2008. Segir beinlínis í skýrslunni á bls. 93 að öll umhverfisrök mæli með því að engin frávik eða undanþágur verði frá kolefnisskattinum, þ.e. hann leggist á kolefnisinnihald viðkomandi eldsneytis án frávika.

Þessari niðurstöðu nefndarinnar og staðfestingu íslenskra stjórnvalda á henni er mótmælt harðlega og biðlað til íslenskra stjórnvalda að ígrunda hvað þau eru að gera með ákvörðun í þessa veru.

Engin minnkun kolefnisútblásturs

Íslensk stjórnvöld eru að minnka samkeppnishæfni íslensks atvinnulífs og þau eru að hækka álögur á flutninga á landi innanlands. Það eru þau áhrif sem upptaka kolefnisskattsins hefur fyrst og síðast og ekkert annað. Ákvörðunin hefur engin áhrif til minnkunar kolefnisútblásturs.

Engin fordæmi eru fyrir slíkri útfærslu aðildarlanda ESB og þessi séríslenska útfærsla mun koma til viðbótar því að íslensk flugfélög munu falla undir loftlagskerfi ESB, sem og siglingar verði niðurstaðan sú að þær verði settar undir sama kerfi. Þannig leiðir þessi séríslenska útfærsla til þess að álögur á íslenskar útflutningsatvinnugreinar verða meiri og þyngri en á samkeppnisaðila þeirra í Evrópuríkjum. Það er sú stefna sem íslensk stjórnvöld staðfesta með þessari ákvörðun.

Flutningar innanlands munu verða dýrari þar sem engin endurskoðun er boðuð er á öðrum álögum á landflutninga. Þessi skattur á að bætast við það sem fyrir er. Flutningskostnaður út um land mun hækka.

Þessi aðgerð mun auka verulega kostnað við rekstur ferja eins og Herjólfss og Sæbjargar og sú kostnaðarhækkun mun lenda á ríkinu. Þá mun þessi ákvörðun hækka verulega rekstrarkostnað Landhelgisgæslunnar.

Það er óþolandi fyrir íslenskt atvinnulíf hversu móttækileg íslensk stjórnvöld eru fyrir hugmyndum erlendis frá án þess að gera tilraun til að skilja um hvað þær hugmyndir í raun snúast. Útfærsla íslenskra stjórnvalda á kolefnisskatti er dæmi um slíkt.

Það er sérkennileg niðurstaða að á tímum eins og nú þegar íslenskt samfélag þarf meira á því að halda en nokkru sinni fyrr að auka tekjur sínar af útflutningi og efla samkeppnishæfni sína á öllum sviðum, sé það sérstök stefna stjórnvalda að auka álögur á útflutningsatvinnugreinar og á þá grein innanlands sem stendur einna verst vegna gríðarlegs samdráttar í framkvæmdum.

Að fela sig á bak við þau rök að skattlagningin sé hluti af stefnu stjórnvalda um samdrátt í útblæstri kolefnis frá samgöngum er fráleitt og ekkert í þessari útfærslu stjórnvalda sem byggir undir það.

Skortur á upplýsingum í athugasemdum

Í athugasemdum við lagafrumvarpið segir „Slíkan skatt má finna í flestum ríkjum Evrópu, þ.m.t. í Noregi, Danmörku og Svíþjóð. Gjaldtakan byggist á kolefnisinnihaldi hverrar tegundar eldsneytis fyrir sig og tekur mið af söluverði losunarheimilda á uppboðsmarkaði ESB (EU ETS) eins og það hefur verið síðastliðið ár.“

Flutningasvið SVÞ skorar á íslensk stjórnvöld að upplýsa löggjafann um í hvaða löndum Evrópu kolefnisskatti hefur verið komið á nú þegar og hvernig hann hefur verið útfærður í þeim löndum.

Það er lágmark þegar íslensk stjórnvöld segjast byggja hugmyndir sínar á því sem er að gerast í Evrópu að þau segi satt og rétt frá því hvernig það er gert svo alþingismenn geti tekið upplýsta ákvörðun.

Það er beinlínis á mælisvert sem ítrekað sést í frumvörpum íslenskra ráðuneyta að evrópskar hugmyndir séu notaðar sem rök fyrir því sem gert er, en það gert með svo illa ígrunduðum hætti að beinlínis er farið langt með í útfærslunni.

Hafa íslensk stjórnvöld einhver dæmi um að „kolefnisskattur“ hafi verið lagður á svartolíu til skipa eða flugvélabensín til flugvéla í Evrópu? Ef svo er ekki er ekki ástæða til að láta að því liggja að svo sé. Ef svo er er sjálfsagt að upplýsa um það með samanburði. Það er skilyrðislaus krafa að sé um séríslenskan skatt sé að ræða þá komi það skýrt fram í frumvarpinu enda hafa athugasemdir ekki annað hlutverk en að skýra og upplýsa um forsendur lagaákvæðisins.

Þá er ekki síður í ljósi viðvarandi háværrar umræðu um hátt verð á flutningum innanlands ástæða til að hvetja löggjafann til að láta taka saman heildarálögur íslenskra stjórnvalda á flutninga innanlands og að þær upplýsingar verði lagðar fram í tengslum við umræðu um þetta frumvarp. Það er mikil þörf á að löggjafinn sé upplýstur um það í heild sinni hvaða álögur íslensk stjórnvöld leggja á þessa atvinnugrein umfram aðrar. Ef löggjafinn hefur áhuga á að lækka flutningskostnað út um land væri augljóslega auðveldasta aðferðin til þess að draga úr opinberum álögum.

Flutningasvið SVÞ vonast til að auka skilning löggjafans á því að ef markmið stjórnvalda er að draga úr útblæstri gróðurhúsalofttegunda frá samgöngum þá er skattlagning sú sem boðuð er í umræddu frumvarpi vonlaus aðferð til þess.

Verði frumvarpið samþykkt fer best á því að nefna skattinn réttu nafni en það er „samgönguskattur“ og er lagt til að sú breyting verði viðhöfð á 1. gr. ef til þess kemur.

Flutningasvið SVÞ ítrekar að það eru til aðferðir til að draga úr útblæstri frá samgöngum og ítrekar boð sitt um að aðstoða stjórnvöld við útfærslu slíkra hugmynda. Þetta frumvarp eins og það er lagt upp leiðir ekki til þess.

Virðingarfyllst,

Signý Sigurðardóttir

Forstöumaður flutningasviðs

SVÞ – Samtaka verslunar og þjónustu

TOLLSTJÓRI

Alþingi
Erindi nr. P 138/552
komudagur 9.12.2009

Nefndasvið skrifstofu Alþingis,
Austurstræti 8-10,
150 Reykjavík

Dags: 8. desember 2009

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindarskatta 257. mál.

Tollstjóri gerir ekki athugasemdir við efni frumvarpsins.

Virðingarfyllst,

Snorri Olsen tollstjóri

Alþingi
Erindi nr. P 138/590
komudagur 9.12.2009

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

nefndasvid@althingi.is

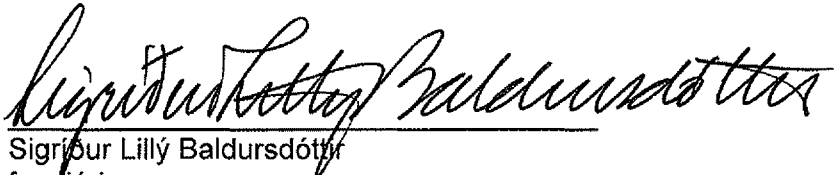
Reykjavík, 8. desember 2009
RH/SLB/036/09

Efni: Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál

Vísað er til tölvubréf dags. 5. desember 2009 þar sem óskað er eftir umsögn Tryggingastofnunar ríkisins um ofangreint lagafrumvarp.

Tryggingastofnun hefur ekki athugsemdir við frumvarpið.

Virðingarfyllst,

Sigríður Lillý Baldursdóttir
forstjóri

Alþingi
Erindi nr. P /38/659
komudagur 10.12.2009

Alþingi - Efnahags- og skattanefnd
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

UMHVERFISSTOFNUN

Reykjavík, 8. desember 2009
UST20091200033/hjg

Umsögn um frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál.

Með tölvubréfi, dags. 5. desember 2009, sendi Efnahags- og skattanefnd Alþingis Umhverfisstofnun til umsagnar frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta, 257. mál.

Í frumvarpinu er gert ráð fyrir að skattlagning á jarðefnaeldsneyti verði háð kolefnismagni hvernar eldsneytistegundar og að verðlagning fari eftir söluverði losunarheimilda á uppboðsmarkaði ESB (EU ETS) eins og það hefur verið síðastliðið ár. Auðlindagjaldið er því vel skilgreint með hliðsjón af greiðslureglu umhverfisréttarins og til þess fallið að styðja markmið alþjóðasamninga um útstreymi gróðurhúsalofttegunda. Ekki eru tilgreind sérstök umhverfismarkmið með skattlagningu á sölu á raforku og heitu vatni á síðasta stigi viðskipta. Við myndun auðlindagjalds er æskilegt, að mati Umhverfisstofnunar, að rökstyðja skattlagninguna með vísan í meginreglna umhverfisréttar svo sem greiðslureglu og samþættingareglu eða meginmarkmiða um sjálfbæra þróun. Sé það gert er kann gjaldið að stuðla að hóflegri nýtingu auðlinda og leitt til bættrar orkunýtingar. Mikilvægt er að andvirði umhverfis- og auðlindaskatta sé varið til ráðstafana í þágu umhverfisverndar.

Virðingarfyllst

Hjalti J Guðmundsson

Sigrún Agústs dóttir

afrit í tölvubréfi: Umhverfisráðuneyti, Sigríður Auður Arnardóttir, sigridur.arnardottir@umhverfisraduneyti.is

Nefndasvið Alþingis
Efnahags- og skattanefnd
b/t. Eiríks Áka Eggertssonar
nefndarritara
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 11. desember 2009.

Efni: Frumvarp til laga um umhverfis- og auðlindaskatta (257. mál)

Viðskiptaráð þakkar nefndinni fyrir það tækifæri að fá að veita umsögn um ofangreint frumvarp, sem felur í sér upptöku kolefnisgjalds á fljótandi jarðefnaeldsneyti og skatts á sölu raforku og heits vatns.

Viðskiptaráð Íslands leggst gegn þeirri skattlagningu sem frumvarp þetta ber með sér líkt og annarri skattlagningu sem stjórnvöld hafa kynnt til sögunnar undanfarna daga. Ráðið er meðvitað um þann vanda sem blasir við í rekstri ríkissjóðs, en skattabreytingar frumvarpa ríkisstjórnarinnar eru að mati ráðsins ekki heppilegar til að taka á þeim vanda. Auk þess virðast umrædd frumvörp að mestu samin án samráðs við hagsmunaaðila og þá er ljóst að knappur fyrirvari til vandaðrar afgreiðslu þeirra á Alþingi og innleiðingar hjá skattyfirvöldum og íslenskum fyrirtækjum er óásættanlegur.

Til viðbótar við hækkun tryggingagjalds, tekjuskatta fyrirtækja og virðisaukskatts ætla stjórnvöld, skv. frumvarpinu, að leggja sértæka skatta á orkunotkun og kolefnislosun. Þessari skattlagningu er því beint að ákveðnum greinum atvinnulífsins, sem virðast ekki hafa haft neina aðkomu að undirbúningsvinnunni. Orkuskiptar lenda aðallega á stóriðju og iðnaði en þeir sem bera mestar byrðar vegna kolefnisgjalds eru samgöngufyrirtæki og sjávarútvegur. Eitt af því sem talið er einkenna hagkvæmt skattkerfi er að skattlagning hafi ekki áhrif á samkeppnisumhverfi. Þá er bæði átt við innbyrðis samkeppnistöðu innlendra atvinnugreina sem og stöðu íslenskra fyrirtækja gagnvart erlendum samkeppnisaðilum. Orku- og kolefnisskiptar leggjast með ólíkum hætti á atvinnugreinar í landinu, draga úr gegnsæi verðlagningar á raforku og heitu vatni, auk þess sem þær draga úr samkeppnishæfni íslenskra fyrirtækja. Það er því ljóst að þessi skattlagning gengur gegn fyrrnefndum markmiðum.

Þá er ljóst að þessir skattar munu leggjast á öll fyrirtæki og heimili í landinu í formi hærra orkuverðs, til viðbótar við boðaða stóraukningu á neyslusköttum og vörugjöldum. Í þessum aðgerðum sem og öðrum sambærilegum taka stjórnvöld ekki tillit til þess að veruleg aðlögun hefur þegar átt sér stað hjá heimilum og fyrirtækjum landsins og eru þau vart í stakk búin að taka á sig frekari byrðar.

Hvað einstakar athugasemdir Viðskiptaráðs við frumvarp þetta varðar þá vísast til breytingatillagna í umsögn Samorku við frumvarpið.

Virðingarfyllt,

Haraldur I. Birgisson

Haraldur I. Birgisson
Lögfræðingur Viðskiptaráðs